Załącznik nr 08 do Programu –
Dzielnicowy Mikroprogram
Rewitalizacji dla Dzielnicy
Śródmieście

MIKROPROGRAM

REWITALIZACJI

DZIELNICY ŚRÓDMIEŚCIE

M. ST. WARSZAWY

Warszawa, grudzień 2008 r.

Spis treści:

Wstęp.....3

Rozdział I. **Cele**.....4

Rozdział II. **Podstawowe dane i charakterystyczne zjawiska w dzielnicy**…….....6

Rozdział III. **Obszary rewitalizowane** 25

Rozdział IV. **Opis oraz wnioski z konsultacji społecznych**.....38

Rozdział V. **Planowane zadania w latach 2005 – 2013 wraz z ich opisem**..... 40

Rozdział VI. **Plan finansowy wraz ze źródłami finansowania projektów** 60

Rozdział VII. **Wskaźniki produktów, rezultatów, oddziaływania** 62

Rozdział VIII. **System okresowej aktualizacji mikroprogramu** 64

Rozdział IX. **System wdrażania, okresowego monitorowania i oceny** ……..... 66

Rozdział X. **Zakończenie**..... 67

WSTĘP

Niniejszy dokument obejmuje obszary Śródmieścia, które wymagają odnowy przestrzennej, przywrócenia zachwianych powiązań społecznych oraz poprawy standardów życia. Ze względu na intensywność zabudowy naszej dzielnicy wydzielono wstępnie obszary, w których zaobserwowano postępującą degradację techniczną substancji mieszkaniowej, problemy społeczne (alkoholizm, narkomania, bezrobocie), obniżone poczucie bezpieczeństwa mieszkańców oraz stagnację społeczno-gospodarczą. W oparciu o przeprowadzoną analizę danych demograficznych, rozeznanie warunków mieszkaniowych oraz ocenę stanu technicznego budynków, poszczególnym obszarom przypisano odpowiednie działania naprawcze oraz wyznaczono etapy realizacji.

Liczymy, że opracowany Mikroprogram Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście będzie załącznikiem do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy oraz stanie się początkiem procesu poprawy jakości życia w naszym mieście.

ROZDZIAŁ I

CELE

Ogólne założenia dotyczące rewitalizacji:

Pojęcie rewitalizacji w przypadku Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy odnosi się do zmian przestrzennych, technicznych, społecznych i gospodarczych, podjętych w interesie publicznym, których celem jest wyprowadzenie określonego obszaru z sytuacji kryzysowej, przywrócenie mu dawnych funkcji lub stworzenie warunków do jego dalszego rozwoju. Działania te nakierowane są na podniesienie jakości życia mieszkańców oraz stworzenie im możliwości działania i stałego rozwoju.

Strategiczne cele rewitalizacji:

- Rozwój gospodarczy i społeczny obszarów zaniedbanych i zdegradowanych.
- Kreowanie obszaru Warszawy jako atrakcyjnego do mieszkania i inwestowania miasta,
- Harmonijny rozwój terenów miejskich - tworzenie krajobrazu kulturowego w oparciu o wartości estetyczne i powiązania gospodarcze i funkcjonalne (w tym tworzenie miejsc do wypoczynku i rekreacji),
- Likwidowanie miejsc, gdzie występują negatywne zjawiska społeczne (wysoki poziom bezrobocia, zagrożenie bezpieczeństwa, ubóstwo, niski poziom techniczny mieszkań),
- Ratowanie i zagospodarowanie obiektów zabytkowych (w tym ochrona zabytków techniki – budynki i wyposażenie po zakładach przemysłowych i fabrykach),
- Walka ze wszystkimi przejawami patologii społecznych między innymi z alkoholizmem, narkomanią, żebractwem, prostytucją, bezdomnością (szczególnie strukturalną) oraz przestępstwami i wykroczeniami,
- Pobudzenie aktywności twórczej i społecznej mieszkańców Śródmieścia,
- Sprzyjanie inicjatywom mieszkańców, których celem jest podwyższenie standardów życia i podnoszenie poziomu wiedzy,
- Poprawa poczucia bezpieczeństwa mieszkańców w dzielnicy,
- Wykorzystanie zaniedbanych i opuszczonych obiektów, które można zaadaptować na cele społecznie użyteczne.

Pozostałe działania nie wpisujące się do wyżej wymienionych celów:

- Opracowanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia.

- Powiązanie z terenami sąsiednimi, oraz z lokalnymi ośrodkami usługowymi za pomocą układów komunikacyjnych (system ulic, ciągów pieszych oraz ścieżek rowerowych),
- Stworzenie warunków ułatwiających mobilność mieszkaniową,
- Przywrócenie wartości przestrzeni publicznej terenom zaniedbanym.
- Stworzenie ciągów ulicznych będących spójnymi układami urbanistycznymi.
- Urządzenie terenów zieleni oddzielających zespoły o różnych funkcjach.
- Tworzenie sieci domów opieki społecznej spełniających oczekiwania pensjonariuszy.
- Ożywienie ruchu turystycznego i rekreacyjnego na obszarze Śródmieścia, zwłaszcza w pobliżu Wisły, jako element rozwoju i promocji miasta.
- Porządkowanie Śródmieścia poprzez likwidację obiektów tymczasowych, zwłaszcza wolnostojących garaży oraz wyeksploatowanych kiosków i pawilonów. Usuwanie reklam instalowanych nielegalnie. Tworzenie nowych przestrzeni publicznej.
- Projektowaniu nowej zabudowy w Śródmieściu uwzględniającej miejską i lokalną cyrkulację powietrza.
- Ograniczenie ruchu kołowego w ścisłym centrum miasta, wraz z budową parkingów na obrzeżach miasta.
- Uczynienie z otoczenia Dworca Centralnego wizytówki miasta.
- Wzmocnienie bezpieczeństwa w Śródmieściu, współpraca Policji, Straży Miejskiej z innymi służbami miejskimi.
- Opracowanie obiektów małej architektury (ogrodzenia parków, bruk uliczny, bramy, rzeźby, szyldy, latarnie, gazony, ławki, stacje transformatorowe, altany śmietnikowe, kioski, słupy ogłoszeniowe, place zabaw itp.) o wysokich walorach estetycznych i współgrających z otoczeniem, zwłaszcza w obszarach objętych ochroną konserwatorską.
- Oznakowanie miejsc związanych z historią Warszawy (np. miejsce, gdzie był kościół pod wezwaniem św. Jerzego, ratusz staromiejski, miejsca mówiące o walkach w czasie Powstania Warszawskiego – lokalizacja kanałów oraz miejsca związane z powojenną działalnością UB i MBP).
- Modernizacja infrastruktury technicznej miasta.
- Aktywizacja wspólnot mieszkaniowych oraz wymiana informacji dotyczących gospodarowania nieruchomościami,

ROZDZIAŁ II

PODSTAWOWE DANE I CHARAKTERYSTYCZNE ZJAWISKA W DZIELNICY

Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy ma powierzchnię 15,6 km^2 i jest w 90% terenem zagospodarowanym (14,04 km^2). Nieco ponad piątą część całego obszaru (3,47 km^2, tj. 22,24%) stanowią tereny zielone.

Demografia

Dane demograficzne z okresu 2003-2006 wskazują na tendencję spadkową liczby mieszkańców Dzielnicy Śródmieście (patrz: Tabela 1).

Spadek liczby ludności wynika zarówno z ujemnego przyrostu naturalnego, jak i z coraz bardziej niekorzystnego salda migracji w ruchu wewnętrznym. Zjawisko to jest niezależne od płci – odsetek kobiet w ogólnej liczbie mieszkańców pozostaje niezmienny i wynosi 56%. Biorąc pod uwagę powyższe, jak i wysoką (oscylującą wokół 200 tys.) liczbę osób pracujących na terenie Śródmieścia, można przyjąć, że dzielnica postrzegana jest przede wszystkim jako miejsce pracy, nie zaś jako atrakcyjna lokalizacja miejsca zamieszkania.

Tabela 1.

PODSTAWOWE DANE DEMOGRAFICZNE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2003	2004	2005	2006
1.	liczba ludności	Osoba	136343	135883	135227	132820
2.	liczba kobiet	Kobieta	76219	75849	75482	74317
3.	odsetek kobiet	kobieta/100 mieszkańców	56	56	56	56
5.	przyrost naturalny	Osoba	-928	-393	+347	-744
6.	saldo migracji w ruchu wewnętrznym	Osoba	+58	+58	-527	-1160
7.	liczba urodzeń żywych	Osoba	1216	1753	2340	1266
8.	liczba zgonów	Osoba	2144	2146	1993	2010
9.	napływ ludności	Osoba	1119	991	2370	2212
10.	odpływ ludności	Osoba	1061	1007	2957	3372
11.	gęstość zaludnienia	Osoba/km^2	8757	8710	8730	8531
12.	liczba osób pracujących	Osoba	191579	199436	211382	215201

Opracowano na podstawie danych GUS

Powyższe liczby wskazują, na znaczny odpływ ludności oraz na poważny ujemny przyrost naturalny. Takie dane mówią o zmniejszeniu atrakcyjności zamieszkania w Śródmieściu oraz o starzeniu się mieszkańców naszej dzielnicy.
Śródmieście zajmuje pierwsze miejsce w Warszawie z ujemnym saldem migracji (-1160 osób). Większość dzielnic ma dodatnie saldo migracji, co świadczy o atrakcyjności dzielnic, do których przenoszą się mieszkańcy Śródmieścia.

Liczba ludności w Dzielnicy Śródmieście, w latach 2003 – 2006.
2003 r. - 136343
2004 r. - 135883
2005 r. - 135227
2006 r. - 132820

W Śródmieściu występuje widoczny proces starzenia się społeczeństwa. Na ogólną liczbę ludności dzielnicy w 2006 roku (132820), aż 36176 osób było w wieku emerytalnym (poprodukcyjnym), stanowi to 27,24% mieszkańców naszej dzielnicy.

Wykształcenie

Według danych zebranych podczas Narodowego Powszechnego Spisu Ludności i Mieszkań w 2002 r., wśród mieszkańców Śródmieścia, którzy ukończyli 12 rok życia, największy odsetek stanowią osoby z wykształceniem wyższym (prawie 28%). Niepokoi jednak dość spora liczba osób z wykształceniem podstawowym i nieposiadających żadnego wykształcenia (łącznie przeszło 14%). Otwartym pozostaje pytanie o poziom wykształcenia ponad 10% mieszkańców (patrz: Tabela 2.).

Tabela 2.

POZIOM WYKSZTAŁCENIA MIESZKAŃCÓW DZIELNICY					
LP.	WSKAŹNIK			JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA
1.	Odsetek osób powyżej 12 roku życia z wykształceniem	Wyższym		%	27,7
		Policealnym			4,9
		Średnim	ogólnokształcącym		17,9
			zawodowym		18,4
		zasadniczym zawodowym			6,8
		podstawowym ukończonym			13,1
		podstawowym nieukończonym i bez wykształcenia			1
		nieustalonym			10,2

Opracowano na podstawie danych GUS.

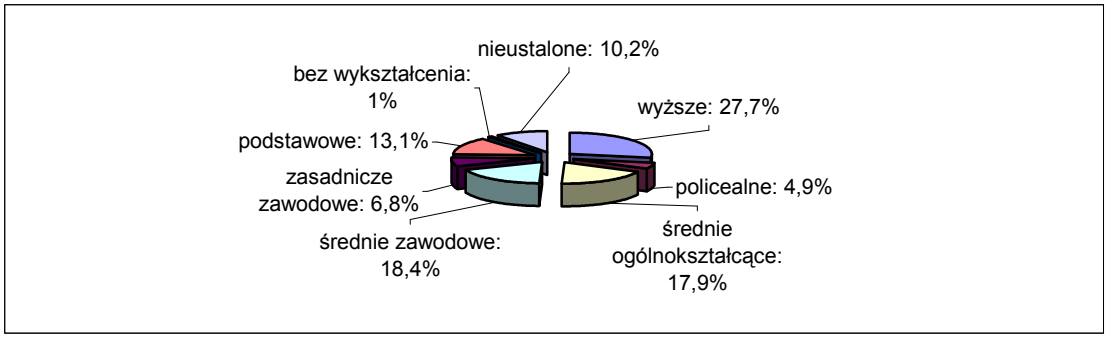

Opracowanie własne na podstawie danych GUS

Zjawiska społeczne

Opieką śródmiejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej objętych jest rokrocznie ok. 10-15% mieszkańców dzielnicy. Biorąc pod uwagę kryteria przyznawanej pomocy można zauważyć, że odsetek osób pobierających świadczenia z tytułu ubóstwa utrzymuje się na ustalonym poziomie (ok. 3% wszystkich mieszkańców dzielnicy). Maleje natomiast odsetek osób pobierających dodatek mieszkaniowy, a jednocześnie wzrasta liczba osób bezdomnych korzystających z pomocy OPS (patrz: Tabela 4.). W naszej dzielnicy, w 2005r., z zasiłków pomocy społecznej korzystało 15374 osoby. Jest to największa w Warszawie liczba osób otrzymujących pomoc od miasta.

W 2006 roku odsetek osób korzystających z zasiłków pomocy społecznej na jeden tysiąc mieszkańców wynosił w Śródmieściu 40,07 osób, dla województwa mazowieckiego 70, a dla Warszawy 33,1.

Skala pomocy społecznej w poszczególnych rejonach dzielnicy pozwala na określenie ośmiu obszarów Śródmieścia, gdzie zjawisko ubóstwa występuje w szczególnym nasileniu (jest to liczbowe ujęcie problemu, faktyczna skala może się minimalnie różnić):

Tabela 3.

OBSZARY UBÓSTWA		
LP.	GRANICE OBSZARU (ulicami)	LICZBA RODZIN OBJĘTYCH POMOCĄ
1.	Noakowskiego, Emilii Plater, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Aleje Ujazdowskie, Piękna, Koszykowa	550
2.	Ulice: Waryńskiego, Bagatela, Aleja Szucha, Koszykowa, Plac Konstytucji, Polna	164
3.	29 Listopada, Czerniakowska, Nowosielecka, Suligowskiego	83
4.	Fabryczna, Rozbrat, Szara, Wilanowska, Solec, Zagórna	127
5.	Ludna, Solec, Wybrzeże Kościuszkowskie, Topiel	80
6.	Marszałkowska, Królewska, Krakowskie Przedmieście, Bartoszewicza, Kopernika, Smolna, Widok	250
7.	Sienna, Jana Pawła II, Aleja Solidarności, Senatorska, Marszałkowska, Świętokrzyska, Emilii Plater	321
8.	Andersa, Niska, Karmelicka, Nowolipie	152

Dane z 2005r. Opracowano na podstawie danych zidentyfikowanymi przez Ośrodek Pomocy Społecznej

Niepokoi rosnąca z roku na rok liczba rozpoznanych rodzin z problemem alkoholowym; tendencję wzrostową wykazuje też liczba rodzin z problemem narkotykowym. Do zjawisk pozytywnych zaliczyć należy natomiast stały wzrost liczby zawieranych małżeństw. Można też mówić, w perspektywie kilkuletniej, o malejącej liczbie orzeczonych rozwodów (patrz: Tabela 4.).

Tabela 4.

ZJAWISKA SPOŁECZNE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	Łączna liczba wszystkich osób korzystających z zapomóg opieki społecznej	osoba	13 872	19 208	16 091	15 374
2.	Liczba osób korzystających z pomocy społecznej z tytułu ubóstwa	osoba	4 160	4 208	4 301	3 910
3.	Liczba rodzin z problemem alkoholowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	328	350	400	422
4.	Liczba rodzin z problemem narkotykowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	20	24	30	27
5.	Liczba przyznanych dodatków mieszkaniowych	dodatek	5 069	5 312	5 132	4 466
6.	Liczba osób bezrobotnych (ogółem)	osoba	5 358[1]	5 307	5 119	4 636
7.	skala bezrobocia w dzielnicy	%	3,88	3,89	3,82	3,4
8.	Liczba osób bezrobotnych bez prawa do zasiłku	osoba	4 788[1]	4 816	4 707	4 197
9.	odsetek bezrobotnych bez prawa do zasiłku	%	89	90	92	90
10.	Liczba pozostających bez pracy kobiet	kobieta	2 600[1]	2 614	2 508	2 338
	w tym: kobiet bez prawa do zasiłku (zawsze stan na dzień 31.XII)	kobieta	2 303	2 341	2 292	2 118
11.	odsetek kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych	%	48,52	49,25	48,99	50,43
12.	Liczba rodzin niepełnych, korzystających z pomocy społecznej	rodzina	740	811	712	710
13.	Liczba zawartych małżeństw	małżeństwo	636	783	807	893
14.	Liczba rozwodów	rozwód	332	390	311	349

Opracowano na podstawie danych zidentyfikowanymi przez Ośrodek Pomocy Społecznej - stan I połowa 2005 r.

[1] dane z dnia 31.03.2003 r. – wcześniejszych danych dla obszaru Śródmieścia nie wyszczególniano.

Powyższe dane wskazują na wysoki poziom ubóstwa w dzielnicy. Aż 11,37% ogólnej liczby mieszkańców Śródmieścia korzystało w 2005r. z zasiłków pomocy społecznej. W całej Warszawie z zasiłków pomocy społecznej korzystało w tym czasie 62897 osób, co stanowi jedynie 3,71% ogólnej liczby mieszkańców Warszawy.
W 2006r. w dzielnicy Śródmieście korzystało z pomocy społecznej, z tytułu ubóstwa 3880 osób, liczba osób objętych pomocą społeczną, w przeliczeniu na tysiąc mieszkańców, w dzielnicy Śródmieście wynosiła 40,07 osób, dla porównania w Warszawie odsetek ten wynosi 33,1 osób. W odniesieniu do rozmiarów pomocy społecznej świadczonej przez województwo mazowieckie (70 osób na tysiąc mieszkańców) dzielnica Śródmieście ma prawie o połowę mniejszą liczbę mieszkańców korzystających z funduszy społecznych w porównaniu do województwa mazowieckiego.

rok	2002	2003	2004	2005	2006
liczba rodzin z problemem alkoholowym	328	350	400	422	438

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanymi przez Ośrodek Pomocy Społecznej.

rok	2002	2003	2004	2005	2006
liczba rodzin z problemem narkotykowym	20	24	30	27	35

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanymi przez Ośrodek Pomocy Społecznej.

W dzielnicy ma miejsce powolny, konsekwentny spadek stopy bezrobocia Niestety, niekorzystna struktura tego zjawiska nie ulega poprawie: wciąż ok. 90% bezrobotnych nie ma prawa do zasiłku, powoli wzrasta procentowy udział kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych (51,35% w roku 2006 wobec 49,25% pod koniec marca 2003 r. patrz: Tabela 4). W 2006 r. udział długotrwale bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym wynosił w Śródmieściu 2,77 %, w Warszawie 2,26% a w województwie mazowieckim 4,7%.

Stopa bezrobocia

rok	2002	2003	2004	2005	2006
stopa bezrobocia	3,88%	3,89%	3,82%	3,4%	2,77%

Opracowanie własne na podstawie danych GUS (Panorama dzielnic Warszawy 2006r.)

Przestępczość

W 2006r. liczba przestępstw przypadających na tysiąc mieszkańców w dzielnicy Śródmieście wynosiła 85,93, w Warszawie 40,48, a w województwie mazowieckim 36,6. Taka sytuacja może powodować poczucie zagrożenia bezpieczeństwa mieszkańców naszej dzielnicy.

Wskaźnik przestępczości w dzielnicy Śródmieście utrzymuje się od kilku lat na podobnym poziomie, a skala przestępczości zawiera się w przedziale ok. 100-110 przestępstw na 1000 mieszkańców. Niepokojąco wzrasta liczba popełnianych kradzieży, których wzrost zanotowano w latach 2002-2005 o 19%. Maleje natomiast liczba rozbojów, o 31% w tym samym okresie (patrz: Tabela 5.).

Dzielnica Śródmieście jest obszarem, gdzie notuje się najwięcej przestępstw i naruszeń prawa. W 2006 roku, stwierdzonych w zakończonych postępowaniach przygotowawczych było 11271 przestępstw. Ilość postępowań karnych wskazuje na konieczność wprowadzania programów pracy z młodzieżą, aby pokazać jej, że nie można budować własnej przyszłości na bazie łamania prawa.

Na podstawie danych straży miejskiej można określić rejony, w których notuje się wzmożoną aktywność przestępczą w określonych kategoriach. Dla przykładu, dużą część z ogólnej liczby rozbojów dokonuje się w rejonie ulic: Al. Armii Ludowej, Al.

Jerozolimskie (zwłaszcza okolice Dworca Centralnego), Al. Jana Pawła II, Świętokrzyska, Marszałkowska (zwłaszcza róg Nowogrodzkiej), Mazowiecka, Mokotowska, a także Placu Defilad (okolice stacji Metro Centrum) i Placu Powstańców Warszawy. Z kolei przypadki kradzieży mienia zdarzają się przede wszystkim w rejonach ulic: Marszałkowskiej, Jana Pawła II (Arkadia), Nowogrodzkiej (róg Kruczej oraz róg Alei Jerozolimskich), Mokotowskiej, Alei 3 Maja, Nowego Światu i Foksal. Zjawiska te mają miejsce najczęściej w rejonach, gdzie są pustostany oraz budynki niezamieszkałe. Rejony te są często patrolowane przez straż miejską i policję.

Tabela 5.

PRZESTĘPCZOŚĆ						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	liczba popełnionych przestępstw (ogółem)	Przestępstwo	14 055	15 266	14 310	15 005
2.	skala zjawiska przestępczości	przestępstwo/1 000 mieszkańców	102	112	105	110
3.	liczba przypadków pobicia, bójki	Przestępstwo	58	70	71	68
5.	liczba popełnionych kradzieży	Kradzież	5 264	6 198	6 194	6 690
6.	skala kradzieży	kradzież/1 000 mieszkańców	38	47,6	45,6	49,1
7.	liczba rozbojów	Rozbój	971	1 023	827	669
8.	skala rozbojów	rozbój/1 000 mieszkańców	7	7,5	6,1	4,9

Opracowano na podstawie Informacji Statystycznej Wydziału Dochodzeniowo-Śledczego Komendy Stołecznej Policji.

Oprócz policji rozpoznanie miejsc zagrożonych patologiami społecznymi na obszarze Śródmieścia prowadzi straż miejska. Najbardziej dokuczliwe zjawiska to:

- dewastacje mienia,
- kradzieże (pojazdów, kieszonkowa, w placówkach handlowych),
- włamania do mieszkań, piwnic i pojazdów,
- bójki i pobicia,
- spożywanie alkoholu w miejscach publicznych oraz tzw. libacje,
- zakłócanie ciszy i spokoju nocnego,
- zakłócanie porządku publicznego (zaczepianie przechodniów przez grupy młodzieży, blokersi).

Poniższa tabela ilustruje miejsca, gdzie najczęściej występują najbardziej dokuczliwe dla mieszkańców czyny przestępcze. Z poniższych danych wynika, że najbardziej narażonym na zjawiska patologiczne jest rejon Dworca Centralnego i Placu Defilad.

ulica	czyn	ilość
Nowogrodzka 7/9	dewastacja mienia	3
Stanisława Dubois 4	dewastacja mienia	3
al. Wyzwolenia 7	dewastacja mienia	3
Przechodnia 2	dewastacja mienia	3
Foksal 11	dewastacja mienia	2
Smolna 5	dewastacja mienia	2
Dzielna 5	dewastacja mienia	2
al. Solidarności 82	dewastacja mienia	2

Nowolipie 12	dewastacja mienia	2
Elektoralna 12a	dewastacja mienia	2
Marszałkowska 140	dewastacja mienia	2

al. Jana Pawła II 46/48	kradzież	53
Marszałkowska 104/122	kradzież	12
Plac Defilad 1	kradzież	11
Złota 53	kradzież	3
Złota 59	kradzież	3
Czerniakowska 128	kradzież	3

Nowosielecka 22	włamanie	2
Czerniakowska 203a	włamanie	1
Koźla 3	włamanie	1
Karowa 14/16	włamanie	1
Stefana Jaracza 1	włamanie	1
Hoża 42	włamanie	1
Hoża 1	włamanie	1

Plac Defilad 1	spożywanie alkoholu	267
Hoża 40	spożywanie alkoholu	117
Al. Jerozolimskie 54	spożywanie alkoholu	41
al. Jana Pawła II 66	spożywanie alkoholu	40
Krzywe Koło 12/14a	spożywanie alkoholu	40
Królewska 43	spożywanie alkoholu	38
Warecka 8	spożywanie alkoholu	31
Al. Jerozolimskie 50	spożywanie alkoholu	29

Sempołowskiej 4	bójka	7
al. Niepodległości 196	bójka	9
Waryńskiego 12	bójka	4
Plac Defilad 1	bójka	3
Al. Jerozolimskie 61	bójka	2
Polna 7	bójka	2
Niska 5	bójka	2
Nowy Świat 21a	bójka	2
Al. Jerozolimskie 47	bójka	2
Kruczkowskiego 12b	bójka	2
Hoża 40	bójka	2

Al. Jerozolimskie 6	zakłócanie ciszy nocnej	295

Sienkiewicza 3	zakłócanie ciszy nocnej	41
Mokotowska 4/6	zakłócanie ciszy nocnej	21
Dobra 31	zakłócanie ciszy nocnej	14
Sienkiewicza 4	zakłócanie ciszy nocnej	14
Dobra 33	zakłócanie ciszy nocnej	13
Grzybowska 6/8/10	zakłócanie ciszy nocnej	12
Chmielna 2	zakłócanie ciszy nocnej	11
al. Wyzwolenia 14a	zakłócanie ciszy nocnej	11
Hoża 40	zakłócanie ciszy nocnej	11

Pl. Defilad 1	zakłócanie spokoju w nocy	117
Al. Jerozolimskie 54	zakłócanie spokoju w nocy	38
Świetojańska 17	zakłócanie spokoju w nocy	22
Al. Jerozolimskie 50	zakłócanie spokoju w nocy	20
Corazziego 4	zakłócanie spokoju w nocy	17
Al. Jerozolimskie 6	zakłócanie spokoju w nocy	15
Hoża 40	zakłócanie spokoju w nocy	15

Dane zebrane przez Straż Miejską w sierpniu 2007r.

Warunki mieszkaniowe

Charakterystycznym elementem pejzażu centralnego rejonu Śródmieścia są kwartały o zwartej, przedwojennej zabudowie. Znajdujące się tu budynki, administrowane, w przeważającej części, przez Zakład Gospodarowania Nieruchomościami, często objęte są roszczeniami byłych właścicieli, wywłaszczonych dekretem z dnia 26 października 1945 r. W przypadkach, w których sąd uznał zasadność roszczeń, do czasu zwrotu nieruchomości Zarząd Gospodarowania Nieruchomościami nie może dokonać prac remontowych (tylko roboty o charakterze interwencyjnym), co staje się przyczyną stopniowej degradacji tych obiektów. Często okazuje się też, że właściciele odzyskujący kamienice nie są w stanie zapewnić środków na przeprowadzenie koniecznych remontów. W wielu kamienicach brak jest instalacji centralnego ogrzewania, a lokatorzy ogrzewają pomieszczenia za pomocą pieców węglowych lub elektrycznych. Stan instalacji technicznych w wielu budynkach wymaga pilnej interwencji lub wymiany. Najgorzej prezentują się nieruchomości zlokalizowane w kwartałach ograniczonych ulicami:

1. Piękna, Marszałkowska, Aleje Jerozolimskie, Aleje Ujazdowskie,
2. Emilii Plater, Aleje Jerozolimskie, Poznańska, Koszykowa,
3. Marszałkowska, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Mokotowska i Koszykowa
4. Marszałkowska, Armii Ludowej, Aleje Jerozolimskie, Chałubińskiego,

Dzielnica Śródmieście ma bardzo wysoki odsetek budynków wybudowanych przed rokiem 1989, wynosi on 97,06 % w stosunku do ogólnej liczby budynków. Dla Warszawy ten współczynnik wynosi 73,84%, a w województwie mazowieckim 81,0%. Bardzo dużo kamienic jest zdekapitalizowanych i wymagających natychmiastowego, generalnego remontu.

W naszej dzielnicy jest 1831 mieszkań, w których nie ma łazienki, stanowi to 2,57% ogólnej liczby mieszkań. W 3183 mieszkaniach nie ma centralnego ogrzewania. Instalacji gazowej nie posiada 5166 mieszkań, stanowi to 7,24% ogólnej

liczby mieszkań w Śródmieściu. Spośród 1917 budynków mieszkalnych Śródmieścia aż 270 wybudowano przed 1918 rokiem.

Z przytoczonych wyżej danych wynika, że dzielnica Śródmieście ma dużo starych budynków, które należy doposażyć w instalacje techniczne. Niesprawne instalacje techniczne oraz niekonserwowane od lat elewacje budynków mogą w krótkim czasie stać się poważnym zagrożeniem dla życia i zdrowia mieszkańców.

Pewnym wyznacznikiem wzrostu komfortu życia mieszkańców Śródmieścia może być zwiększający się konsekwentnie średni metraż w lokalach mieszkalnych, w przeliczeniu na osobę (w roku 2004 wyniósł on 25,4 m^2, w stosunku do 24,47 m^2 w roku 2002). Jednocześnie jednak niepokoi szybki przyrost liczby rodzin oczekujących na mieszkania socjalne (o 100% w roku 2005 w stosunku do roku 2002) i nierozwiązany problem lokali wspólnych (tj. zamieszkałych przez więcej niż jedna rodzinę), które zajmuje przeszło 2% wszystkich mieszkańców dzielnicy. Istniejące obecnie regulacje prawne w wielu przypadkach utrudniają poprawę tego stanu rzeczy. Ograniczone możliwości finansowe ZGN nie wystarczają też do zaspokojenia potrzeb osób oczekujących na mieszkania komunalne.

Tabela 6.

WARUNKI MIESZKANIOWE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania komunalne	rodzin	555	401	386	434
2.	liczba pustostanów w komunalnych lokalach wspólnych	pustostanów	126	113	125	131
3.	liczba przyznanych lokali w komunalnych lokalach wspólnych	lokali	70	8	5	6
4.	liczba osób zamieszkujących komunalne lokale wspólne	osób	3 001	2 901	2 826	2 831
5.	liczba izb w komunalnych lokalach wspólnych	izb	3 306	3 236	3 164	3 126
6.	ogólna powierzchnia komunalnych lokali wspólnych	m^2	74 637,88	73 722,2	71 649,3	70 757,59
7.	zagęszczenie w komunalnych lokalach wspólnych	a) m^2/mieszkańca	24,87	25,41	25,35	24,99
		b) mieszkańców/izbę	0,90	0,89	0,89	0,90
8.	liczba komunalnych pustostanów – lokali samodzielnych	pustostanów	501	561	586	580
9.	liczba przyznanych komunalnych lokali samodzielnych	mieszkań	223	132	113	97
10.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania socjalne	rodzin	202	228	343	404
11.	liczba przyznanych lokali w socjalnych lokalach wspólnych	lokali	0	0	0	4
12.	liczba osób zamieszkujących socjalne lokale wspólne	osób	34	37	48	58
13.	liczba izb w socjalnych lokalach wspólnych	izb	16	19	24	35

14.	Ogólna powierzchnia socjalnych lokali wspólnych	m^2	331,95	421,49	563,36	783,46
15.	zagęszczenie w socjalnych lokalach wspólnych	a) m^2/mieszkańca	9,76	11,39	11,73	13,50
		b) mieszkańców/izbę	2,12	1,94	2	1,65
16.	liczba przyznanych socjalnych lokali samodzielnych	mieszkań	68	30	50	48
17.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych	m^2	3 377 200	3 441 429	3 452 681	3 477 398
17a.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych (tylko zasoby komunalne, w tym socjalne)	m²	864 367	844 607	820 565	787 373
18.	zagęszczenie w lokalach mieszkalnych ogółem	m^2/mieszkańca	24,47	25,24	25,4	25,72
19.	liczba mieszkań oddanych do użytku	mieszkań	114	423	136	316
20.	liczba mieszkań z zasobów ZGN poddanych remontowi	mieszkań	393	136	193	164
21.	odsetek osób korzystających z centralnego ogrzewania	%	88			

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Wydział Zasobów Lokalowych Urzędu Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy i Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy - stan I połowa 2005 r.

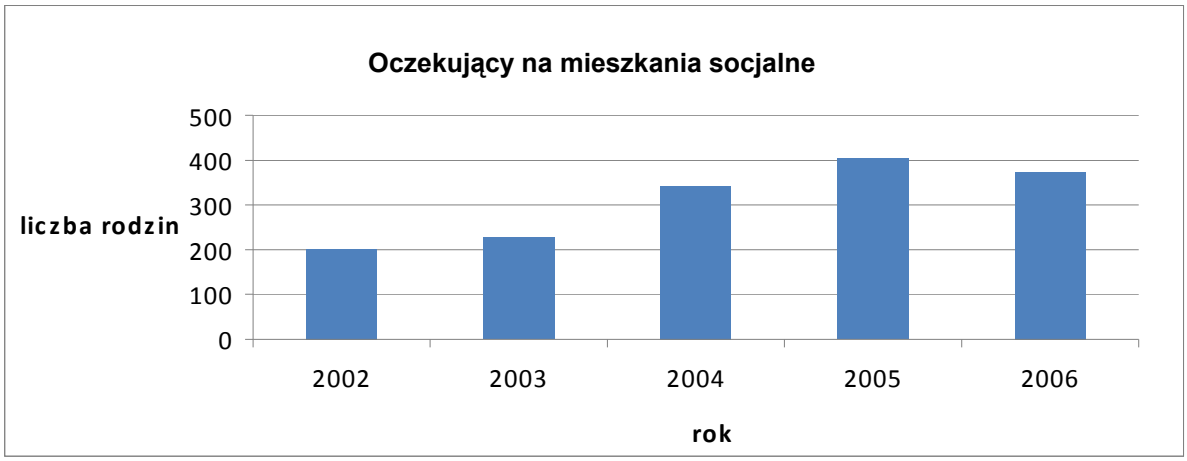

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Wydział Zasobów Lokalowych Urzędu Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy.

Specyficznym problemem osiedla Muranów, powstałego na miejscu zniszczonej wojną zabudowy, jest zjawisko osiadania gruntów, prowadzące do poważnych uszkodzeń murów budynków i zapadania się podwórzy. Teren ten wymaga przeprowadzenia kompleksowej analizy geologicznej i odpowiednich prac zabezpieczających.

Komunikacja

W przeciągu pięciu lat spadła liczba wydawanych w dzielnicy praw jazdy oraz liczba rejestrowanych pojazdów. Szacuje się, że ok. 70% wszystkich pojazdów zarejestrowanych jest na osoby prawne.

Tabela 7.

Lp.	wskaźnik	jednostka	2002	2003	2004	2005	2006
1.	Liczba wydanych praw jazdy	sztuka	12 359	9 141	8 900	6 876	8502
2.	Liczba zarejestrowanych pojazdów	sztuka	27 347	25 645	18 684	15 539	16843

Modernizacja i remont ulic jest jednym z ważniejszych zadań samorządu. Od jakości dróg oraz organizacji ruchu zależy bezpieczeństwo poruszających się po mieście pojazdów. Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście interweniuje tam, gdzie ulice i chodniki nie spełniają określonych standardów. Coraz więcej pieniędzy przeznacza się na modernizacje i częściowe remonty nawierzchni jezdni.

Tabela 8.

	Kompleksowe modernizacje ulic /administrowanych przez ZTP/					Remonty cząstkowe nawierzchni		
rok	liczba	Długość w mb	Jezdnie w m^2	Chodniki w m^2	Wartość w tyś. zł	Jezdnie w m^2	Chodniki w m^2	Wartość w tyś. zł
2002	10	1930	16740	11630	4128	2390	7505	650
2003	8	1230	10540	10375	2508	4080	7115	735
2004	9	1950	17530	12530	4417	1930	7125	690
2005	8	2235	20020	18880	5900	3660	5700	778
2006	6	1060	8778	8707	3507	3970	4330	868

Opracowano na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa -Śródmieście

Najbardziej widoczny jest wzrost w wydatkowaniu pieniędzy na oznakowanie, konserwację i wprowadzanie nowej organizacji ruchu. ZTP Warszawa Śródmieście zwiększyło wydatki z 174 tys. zł w 2002 r. do kwoty 807 tys. zł w 2006 r. Wzrost o ponad 463% w skali 5 lat, który przedstawia tabela 8a.

Tabela 8a.

rok	Oznakowanie ulic – konserwacja i wprowadzenie nowej organizacji ruchu (nakłady w tyś. zł)
2002	174
2003	326
2004	294
2005	640
2006	807

Opracowano na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście.

Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście planuje w latach 2006-2008, wykonanie ośmiu remontów ulic rocznie. Przewiduje jednocześnie, iż wydatki dotyczące kompleksowych modernizacji, remontów cząstkowych i oznakowania będą kształtowały się odpowiednio na poziomie 4,5 mln zł, 700 tyś. zł oraz 750 tyś. zł Wszystkie kwoty są kwotami netto. Wzrost wydatków na oznakowanie wynika z konieczności dostosowania do końca 2008 r. elementów organizacji ruchu do nowego rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 03.07.2003 r. w sprawie szczegółowych warunków technicznych dla znaków i sygnałów drogowych. Z 219 ulic gminnych, które są administrowane przez Zarząd Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście wyremontowano w ciągu 12 lat istnienia Zarządu, około 50 % ogólnej ilości dróg.

Opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Terenów Publicznych Warszawa Śródmieście.

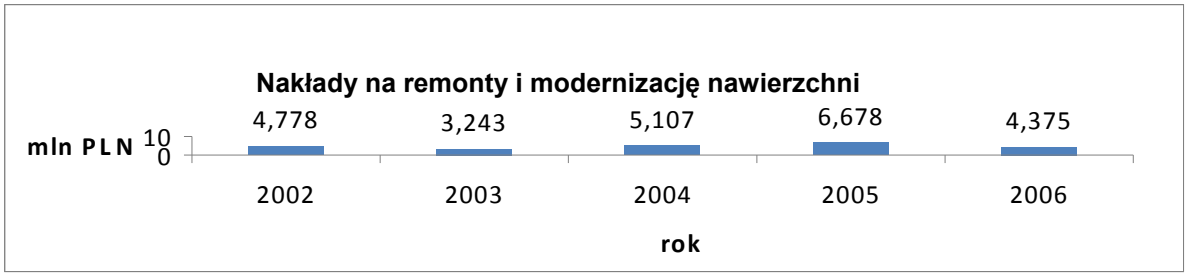

Zarząd Dróg Miejskich w latach 2004 – 2005 wykonał w centrum Śródmieścia (w rejonie ulic: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Świętokrzyska) remont chodników:
- ul. Świętokrzyska na odcinku Marszałkowska – Czackiego,
- ul. Marszałkowska na odcinku Widok – Świętokrzyska - strona wschodnia,
- ul. Jasna na odcinku Świętokrzyska – Złota,

oraz remont nawierzchni bitumicznej ul. Marszałkowskiej na odcinku Al. Jerozolimskie – Królewska (obie strony ulicy).

Zarząd Dróg Miejskich wykonał remonty ciągów komunikacyjnych: Aleje Jerozolimskie, Marszałkowska, Świętokrzyska. W roku 2006 przewiduje wykonanie: remontu nawierzchni chodników:
- ul. Zgody na odcinku Złota – Chmielna.

Na rok 2007 ZDM zaplanował remont nawierzchni chodników na Placu Powstańców Warszawy oraz wymianę nawierzchni bitumicznej na ulicach:
- Krucza, na odcinku Al. Jerozolimskie – Bracka,
- Zgody, na odcinku Chmielna – Złota,
- Szpitalna, na odcinku Chmielna – Plac Powstańców,
- Jasna, na odcinku Świętokrzyska – Złota,
- Plac Powstańców Warszawy - o ile pozwolą na to środki finansowe.

Wykaz wykonanych robót w latach 2002-2005 – Inwestor ZDM

2002

1. Budowa ul. L. Waryńskiego, odcinek Rondo Jazdy Polskiej- ul. Batorego /540mb/ - budowa jezdni, chodników, zatok autobusowych, oświetlenia i sygnalizacji świetlnej.

2003

1. Modernizacja ulicy Boya Żeleńskiego /220mb/, Batorego i Waryńskiego na odc. Rondo Jazdy Polskiej – Batorego /530mb/ – Puławska – przebudowa w/w ulic w pełnym zakresie + sygnalizacja świetlna + oświetlenie + przebudowa torowiska + uzbrojenie podziemne.

Inwestycje realizowane przez ZDM na terenie Dzielnicy Śródmieście w latach 2006 – 2008

1. Remont Krakowskiego Przedmieścia; 2006 – 2008
2. Remont ul. Marszałkowskiej odcinek Plac Konstytucji – Plac Unii Lubelskiej; termin zakończenia 2006 r.
3. Remont nawierzchni ciągu pieszego wraz ze schodami i kandelabrami wzdłuż siedziby Prezydenta m. st. Warszawy; 2006 – 2008
4. Remont nawierzchni ciągu pieszego w ul. Marszałkowskiej na odcinku Al. Jerozolimskie – ul. Widok; 2006 – 2008
5. Budowa ścieżki rowerowej wzdłuż ul. Waryńskiego na odcinku ul. Batorego – Plac Konstytucji; w 2006 roku dokumentacja projektowa, w 2007 roku realizacja
6. Remont zabytkowego wiaduktu na ul. Karowej - 2006 r.
7. Remont wieżyc W1, W14, W15 mostu i wiaduktu im. Ks. J. Poniatowskiego - 2006 r. oraz nawierzchni jezdni w 2008r.
8. Przebudowa ul. Andersa wraz z budową nowych wiaduktów nad torami PKP planowana realizacja 2008 2009 - część inwestycji leży na terenie dzielnicy Śródmieście.

Infrastruktura techniczna i funkcjonalna

Szczególnie wysokim wskaźnikiem degradacji infrastruktury technicznej i funkcjonalnej charakteryzują się obszary Śródmieścia:

1. Stare Miasto i rejon Trasy W Z.
2. Plac Defilad – otoczenie PKiN.
3. Plac Piłsudskiego.
4. Rejon Dworca Gdańskiego (rejon Fortu Traugutta).
5. Rejon Dworca Powiśle (rejon ulicy Kruczkowskiego).
6. Okolice ul. Zajęczej i Drewnianej.
7. Rejon stadionu klubu „Legia" przy ul. Łazienkowskiej.
8. Otoczenie budynku „Cepelia" u zbiegu Al. Jerozolimskich, ul. Marszałkowskiej i ul. Nowogrodzkiej.

Przeglądy stanu technicznego, naprawy, modernizacje głównych magistral infrastruktury technicznej (wodociągi, kanalizacja, gaz, energia elektryczna) prowadzane są przez gestorów tych mediów. Zasadne jest koordynowanie projektów rewitalizacyjnych z uwzględnieniem problemów dotyczących infrastruktury technicznej.

Z punktu widzenia rozwoju dzielnicy Śródmieście bardzo ważne jest zagospodarowanie Placu Defilad, które może pociągnąć za sobą potrzebę uporządkowania podziemnej gospodarki sieciowej na tym obszarze. Przyszłościowym rozwiązaniem może być budowa kanałów zbiorczych dla wszystkich sieci w tym rejonie miasta.

Istnieje konieczność modernizacji i rozbudowy systemu zasilania w energię elektryczną. Obecna rezerwa energetyczna jest niewielka, a przy intensywnym rozwoju miasta może okazać się niewystarczająca. W zadaniach inwestycyjnych dystrybutora energii przewidywana jest modernizacja Rozdzielczego Punktu Zasilania (RPZ) – Powiśle, która powinna zabezpieczyć ten rejon przed

zagrożeniem niedoboru energii. Zasadne byłoby przeanalizowanie możliwości zastosowania odnawialnych źródeł energii w modernizowanych obiektach użyteczności publicznej. Pierwsze instalacje tego typu będą zastosowane w 2009r.

Planowane zadania inwestycyjne na placu marszałka Józefa Piłsudskiego (odbudowa Pałacu Saskiego) wymagać będą modernizacji tego terenu pod kątem zapotrzebowania na media (woda, energia elektryczna, cieplna, gaz). Równie dużym wyzwaniem będzie rozbudowa infrastruktury sieciowej dla potrzeb planowanej przebudowy stadionu przy ul. Łazienkowskiej.

Obszary ubóstwa

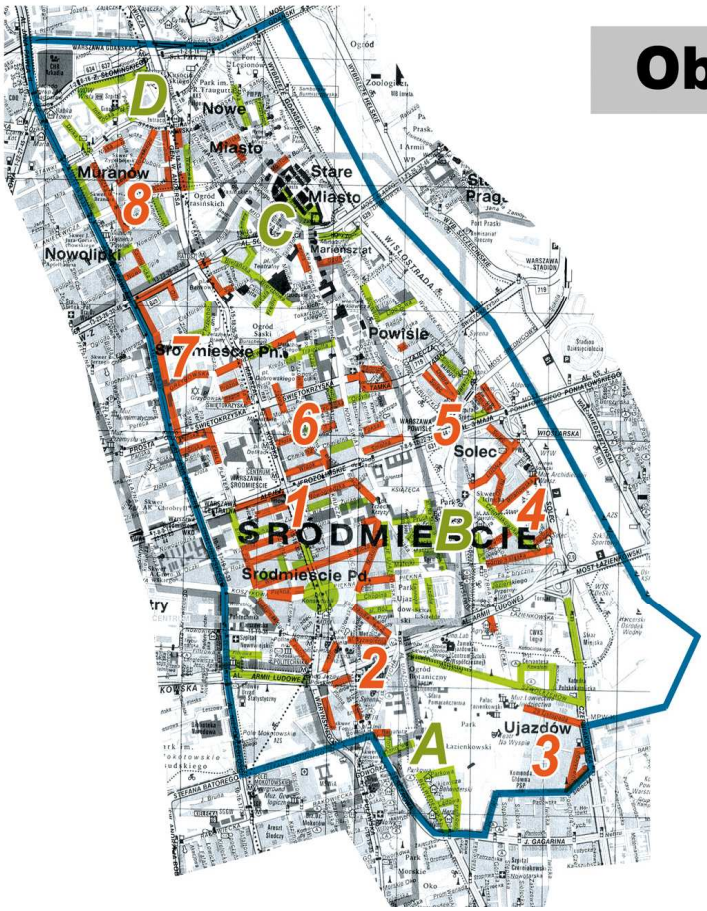

OBSZARY UBOSTWA		
LP.	GRANICE OBSZARU (ulicami)[1]	ILOŚĆ RODZIN OBJĘTYCH POMOCĄ W 2005 R.
1.	Noakowskiego, Emilii Plater, Aleje Jerozolimskie, Bracka, Aleje Ujazdowskie, Piękna, Koszykowa	550
2.	Ulice: Waryńskiego, Bagatela, Aleja Szucha, Koszykowa, Plac Konstytucji, Polna	164
3.	29 Listopada, Czerniakowska, Nowosielecka, Suligowskiego	83
4.	Fabryczna, Rozbrat, Szara, Wilanowska, Solec, Zagórna	127
5.	Ludna, Solec, Wybrzeże Kościuszkowskie, Topiel	80
6.	Marszałkowska, Królewska, Krakowskie Przedmieście, Bartoszewicza, Kopernika, Smolna, Widok	250
7.	Sienna, Jana Pawła II, Aleja Solidarności, Senatorska, Marszałkowska, Świętokrzyska, Emilii Plater	321
8.	Andersa, Niska, Karmelicka, Nowolipie	152

ZJAWISKA SPOŁECZNE						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	Łączna ilość wszystkich osób korzystających z zapomóg opieki społecznej	osoba	13 872	19 208	16 091	15 374
2.	ilość osób korzystających z pomocy społecznej z tytułu ubóstwa	osoba	4 160	4 208	4 301	3 910
3.	ilość rodzin z problemem alkoholowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	328	350	400	422
4.	ilość rodzin z problemem narkotykowym korzystających z pomocy społecznej	rodzina	20	24	30	27
5.	ilość przyznanych dodatków mieszkaniowych	dodatek	5 069	5 312	5 132	4 466
6.	ilość osób bezrobotnych (ogółem)	osoba	5 358 2	5 307	5 119	4 636
7.	skala bezrobocia w dzielnicy	%	3,88	3,89	3,82	3,4
8.	ilość osób bezrobotnych bez prawa do zasiłku	osoba	4 788 2	4 816	4 707	4 197
9.	odsetek bezrobotnych bez prawa do zasiłku	%	89	90	92	90
10.	ilość pozostających bez pracy kobiet	kobieta	2 600 2	2 614	2 508	2 338
	w tym: kobiet bez prawa do zasiłku (zawsze stan na dzień 31.XII)	kobieta	2 303	2 341	2 292	2 118
11.	odsetek kobiet w ogólnej liczbie bezrobotnych	%	48,52	49,25	48,99	50,43
12.	ilość rodzin niepełnych, korzystających z pomocy społecznej	rodzina	740	811	712	710
13.	liczba zawartych małżeństw	małżeństwo	636	783	807	
14.	liczba rozwodów	rozwód	332	390	311	

największe ubóstwo 1 - obszar

najmniejsze ubóstwo A - obszar

granica Dzielnicy Śródmieście

Opracowanie własne na podstawie danych zidentyfikowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej.

Przestępczość

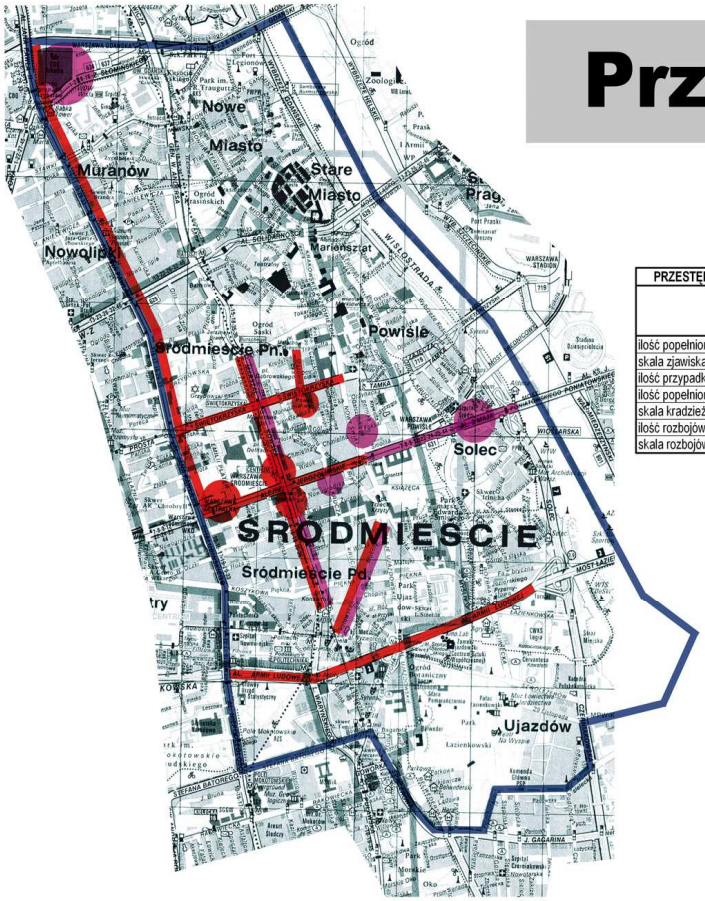

PRZESTĘPCZOŚĆ					
WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
		2002	2003	2004	2005
ilość popełnionych przestępstw (ogółem)	Przestępstwo	14 055	15 266	14 310	15 005
skala zjawiska przestępczości	przestępstwo/1 000 mieszkańców	102	112	105	110
ilość przypadków pobicia, bójki	Przestępstwo	58	70	71	68
ilość popełnionych kradzieży	Kradzież	5 264	6 198	6 194	6 690
skala kradzieży	kradzież/1 000 mieszkańców	38	47,6	45,6	49,1
ilość rozbojów	Rozbój	971	1 023	827	669
skala rozbojów	rozbój/1 000 mieszkańców	7	7,5	6,1	4,9

Opracowanie własne na podstawie danych Komendy Rejonowej Policji Warszawa I.

Warunki mieszkaniowe

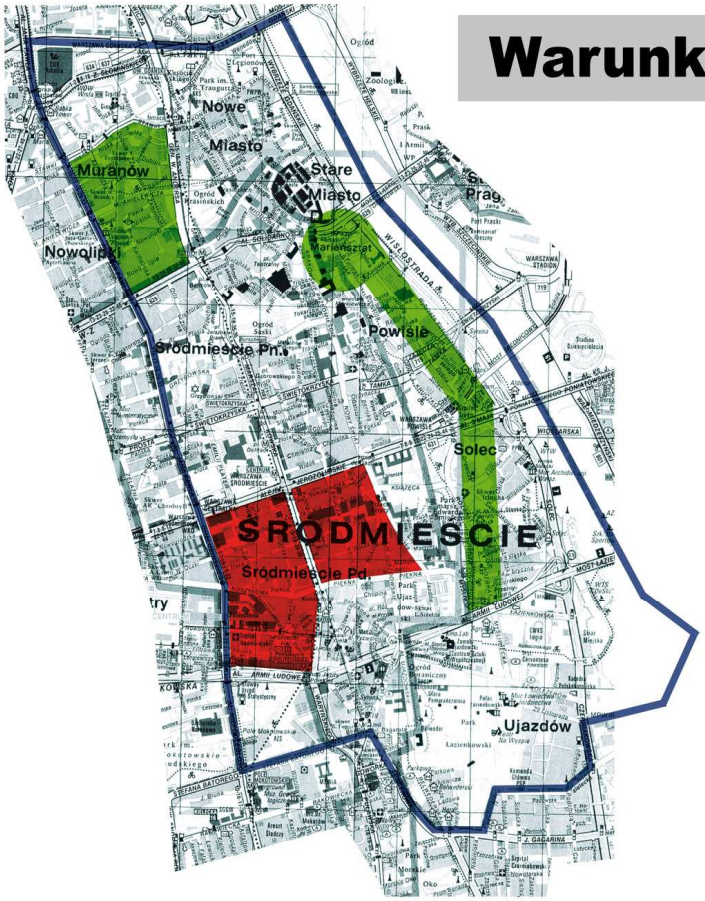

I.	WARUNKI MIESZKANIOWE					
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania komunalne	rodzin	555	401	386	434
2.	liczba pustostanów w komunalnych lokalach wspólnych	pustostanów	126	113	125	131
3.	liczba przyznanych lokali w komunalnych lokalach wspólnych	lokali	70	8	5	6
4.	ilość osób zamieszkujących komunalne lokale wspólne	osób	3 001	2 901	2 826	2 831
5.	ilość izb w komunalnych lokalach wspólnych	izb	3 306	3 236	3 164	3 126
6.	ogólna powierzchnia komunalnych lokali wspólnych	m^2	74 637,88	73 722,2	71 649,3	70 757,59
7.	zagęszczenie w komunalnych lokalach wspólnych	a) m^2/mieszkańca	24,87	25,41	25,35	24,99
		b) mieszkańców/izbę	0,90	0,89	0,89	0,90
8.	liczba komunalnych pustostanów – lokali samodzielnych	pustostanów	501	561	586	580
9.	liczba przyznanych komunalnych lokali samodzielnych	mieszkań	223	132	113	97
10.	liczba rodzin oczekujących na mieszkania socjalne	rodzin	202	228	343	404
11.	liczba przyznanych lokali w socjalnych lokalach wspólnych	lokali	0	0	0	4
12.	ilość osób zamieszkujących socjalne lokale wspólne	osób	34	37	48	58
13.	ilość izb w socjalnych lokalach wspólnych	izb	16	19	24	35
14.	ogólna powierzchnia socjalnych lokali wspólnych	m^2	331,95	421,49	563,36	783,46
15.	zagęszczenie w socjalnych lokalach wspólnych	a) m^2/mieszkańca	9,76	11,39	11,73	13,50
		b) mieszkańców/izbę	2,12	1,94	2	1,65
16.	liczba przyznanych socjalnych lokali samodzielnych	mieszkań	68	30	50	48
17.	ogólna powierzchnia wszystkich lokali mieszkalnych	m^2	3 377 200	3 441 429	3 452 681	
18.	zagęszczenie w lokalach mieszkalnych ogółem	m^2/mieszkańca	24,47	25,24	25,4	
19.	liczba mieszkań oddanych do użytku	mieszkań	114	423	136	

kwartały budynków znajdujących się w najgorszym stanie technicznym

problem zapadania się gruntów i osuwania się skarpy

Opracowanie na podstawie danych Zakładu Gospodarowania Nieruchomościami Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszaw.

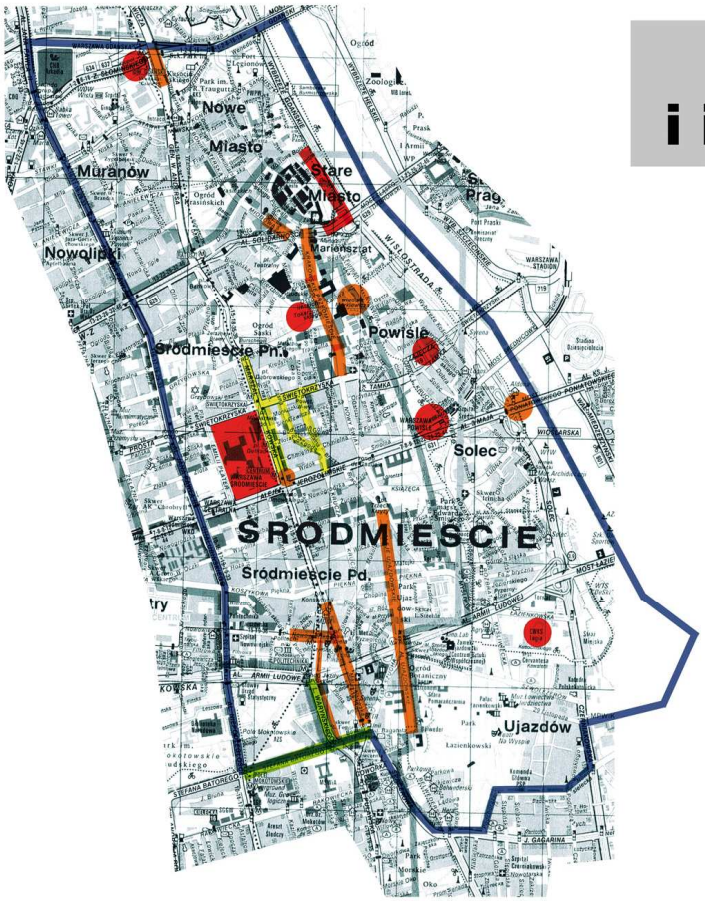

Komunikacja i inwestycje ZDM

KOMUNIKACJA						
LP.	WSKAŹNIK	JEDNOSTKA MIARY	WARTOŚĆ WSKAŹNIKA W ROKU			
			2002	2003	2004	2005
1.	ilość wydanych praw jazdy	sztuka	12 359	9 141	8 900	6 876
2.	ilość zarejestrowanych pojazdów	sztuka	27 347	25 645	18 684	15 539

ROK	KOMPLEKSOWE MODERNIZACJE ULIC /administrowanych przez ZTP/					REMONTY CZĄSTKOWE NAWIERZCHNI		
	Ilość	Długość w mb	Jezdnie w m²	Chodniki w m².	wartość w tys. zł.	jezdnie w m²	chodniki w m²	wartość w tys. zł.
2002	10	1 930	16 740	11 630	4 128	2 390	7 505	650
2003	8	1 230	10 540	10 375	2 508	4 080	7 115	735
2004	9	1 950	17 530	12 530	4 417	1 930	7 125	690
2005	8	2 235	20 020	18 880	5 900	3 660	5 700	778

- planowane przez ZDM remonty nawierzchni na lata 2006 i 2007
- wykaz robót wykonanych w latach 2002-2005
- inwestycje ZDM zaplanowane do realizacji na lata 2006-2008
- obszary charakteryzujące się szczególnie wysokim wskaźnikiem degradacji infrastruktury technicznej i funkcjonalnej

Opracowanie własne na podstawie danych Zarządu Dróg Miejskich.

Główne kryteria doboru obszarów rewitalizacji (po przeprowadzonej wstępnej analizie)

1. Obszary kryzysowe uwzględniające problemy społeczne (zagrożenie bezpieczeństwa, margines społeczny, żebractwo), degradacja przestrzeni publicznej, utrudnienia komunikacyjne,
2. Zróżnicowana struktura przestrzenna - od gęstej, historycznej, po luźną, umożliwiającą wprowadzenie nowej zabudowy (intensyfikacja wykorzystania obszarów źle użytkowanych lub opuszczonych, słabiej zurbanizowanych).
3. Stymulacja rozpoczętych procesów odnowy - wzmocnienie procesu inwestowania.
4. Obszar zaniku aktywności gospodarczej oraz społecznej,
5. Obszary, o których przyszłości można decydować na niskim szczeblu zarządzania.

Obszary rewitalizacji obejmują przede wszystkim działania związane z uporządkowaniem istniejącej tkanki miejskiej, tak by mogła spełniać oczekiwania mieszkańców.
Generalnym celem działań rewitalizacyjnych w Dzielnicy Śródmieście jest ochrona przed degradacją materialną, społeczną lub duchową całych kwartałów miasta, poprzez poprawę jakości życia mieszkańców, uwypuklenie wartości historycznych Śródmieścia a także poprzez rozszerzenie funkcji turystycznych na całą dzielnicę (nie tylko tych rejonów, które od dawna są uznane za godne odwiedzenia i określone jako atrakcja turystyczna)
Historyczna zabudowa Śródmieścia opiera się głównie na budynkach wybudowanych w końcu XIX i na początku XX wieku. Obiekty te ze względu na swą wartość architektoniczną, artystyczną oraz historyczną objęte są ochroną konserwatorską. W Mikroprogramie Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście zabytkowe budynki znajdują szczególne miejsce, ponieważ to one nadają dzielnicy specyficzny klimat oraz zwiększają atrakcyjność inwestowania w taki obszar.

Za przyjęciem opcji rewitalizacji poszczególnych obszarów Śródmieścia przemawiają trzy argumenty:

- społeczny
- ekonomiczny
- kulturowy

Argument społeczny:
Zachowanie lub przywrócenie równowagi społecznej w życiu dzielnicy jest jednym z warunków zrównoważonego rozwoju naszego miasta. Na obrzeżach Warszawy spotkać można zabudowę jedno lub wielorodzinną, bliżej śródmieścia mamy charakterystyczną zabudowę spółdzielni mieszkaniowych, a w centrum zabytkowe kamienice mieszczańskie, bloki mieszkaniowe i wysokie biurowce. W podwarszawskich osiedlach domków jednorodzinnych swoje miejsce znaleźli ludzie aktywni zawodowo, ukierunkowani na sukces finansowy, w mieszkaniach spółdzielczych - mieszkańcy o przeciętnym statusie finansowym ale z dużym potencjałem intelektualnym, natomiast w centrum miasta, oprócz stałych mieszkańców, swojego miejsca do życia szuka margines społeczny. Najczęściej zgrupowany w budynkach o zmienionej po wojnie strukturze społecznej (podzielone sztucznymi granicami mieszkania o dużych metrażach przydzielano kilku rodzinom, stymulując powstawanie konfliktów, wynikających z konieczności korzystania z wspólnych urządzeń sanitarnych i pomieszczeń kuchennych). Efektem utrzymania takiej struktury jest daleko posunięta dewastacja budynków, brak tożsamości

lokatorów z miejscem zamieszkania, tworzenie się patologii społecznych (alkoholizm, prostytucja, bandytyzm), które powodują częste interwencje straży miejskiej i policji.
W celu uzyskania trwałych rezultatów działań rewitalizacyjnych należałoby oprócz działań społecznych, oświatowych, dyscyplinujących (interwencje służb porządkowych) oraz remontowych zlikwidować sztuczne podziały mieszkań (przywrócić pierwotny układ przestrzenny pomieszczeń) oraz egzekwować od najemców realne koszty utrzymania budynków będących w zasobach miasta.

Argument ekonomiczny:
Istniejąca konkurencja pomiędzy dzielnicami zmusza i pobudza inwestowanie w centrum miasta. Skierowanie dużej części inwestycji mieszkaniowych do Śródmieścia (starych zasobów mieszkaniowych) oznacza poszukiwanie wysokiej jakości przestrzeni miejskiej, a tym samym wzrost wartości nieruchomości budowlanych w Śródmieściu. Wymaga to również sprecyzowania tożsamości i charakteru dawnej dzielnicy mieszkaniowej, po to aby stanowiła pozytywny element konkurencji międzydzielnicowej.

Argument kulturowy:
W celu osiągnięcia spójności społecznej w mieście ważne jest skupienie mieszkańców wokół starego centrum (proces starzenia się centrum). Równocześnie konieczne jest wytworzenie korzystnego wizerunku śródmieścia, poprzez podkreślenie istniejących tu atrakcji o wartościach poznawczych - dotyczy to zarówno turystów jak i mieszkańców miasta. Taka koncepcja stwarza okazję do aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym dzielnicy, wymusza tworzenie ośrodków działających na rzecz mieszkańców, przy jednoczesnym wzmocnieniu identyfikacji z miejscem zamieszkania. Tymczasem wyczuwalny jest podział pomiędzy mieszkańcami śródmieścia a ludnością zamieszkałą na peryferiach Warszawy – zwróconą ku miejscom pracy w Śródmieściu i supermarketom na obrzeżach, który rozbija życie społeczne i kulturalne w centrum.

Kompleksowy program rewitalizacji na wybranych obszarach powinien obejmować:

- Modernizacje i remonty budynków mieszkalnych różnych właścicieli i użytkowników,
- Scalanie podzielonych po II wojnie światowej mieszkań,
- Odnowę obiektów zabytkowych,
- Poprawę funkcjonowania infrastruktury technicznej,
- Rozwiązania systemowe związane z kosztami eksploatacji budynków będących własnością miasta.

A przez to osiągnie się (jako efekt rewitalizacji):

- Poprawę jakości i funkcjonowania przestrzeni publicznych, oraz komunikacji,
- Rozwój małej i średniej przedsiębiorczości, rzemiosła, handlu, kultury i sztuki,
- Rozwój infrastruktury społecznej.

ROZDZIAŁ III

OBSZARY REWITALIZOWANE I ICH UZASADNIENIE

Dzielnica Śródmieście to obszar, na którym oprócz zdarzeń pozytywnych mogą występować zjawiska kryzysowe. Niekorzystne uwarunkowania społeczno – gospodarcze mają znaczący wpływ na jakość życia oraz na zachowania mieszkańców dzielnicy. Kumulacja problemów społecznych na niewielkim obszarze może doprowadzić, w szybkim czasie, do degradacji tkanki miejskiej oraz do obniżenia standardów cywilizacyjnych. Kryzysową sytuację mogą powodować takie czynniki jak:

- **wysoki poziom ubóstwa i wykluczenia.** W 2006r. z zasiłków pomocy społecznej, w przeliczeniu na tysiąc mieszkańców, korzystało w dzielnicy Śródmieście 40,07 osób, w Warszawie – 33,1 osób, a w województwie mazowieckim aż 70.
- **wysoka stopa długotrwałego bezrobocia (udział długotrwale bezrobotnych wśród osób w wieku produkcyjnym).** Warszawa jest miastem, które ma jeden z niższych wskaźników długotrwałego bezrobocia. Dla całego miasta wynosi on 2,26%, w dzielnicy Śródmieście ten współczynnik wynosi 2,77%, natomiast dla województwa mazowieckiego ma wielkość 4,7%. Jednakże, mogą występować miejscowo obszary o poziomie bezrobocia przekraczającym poziom określony dla województwa mazowieckiego.
- **wysoki poziom przestępczości i wykroczeń**. W 2006r., na terenie Warszawy miało miejsce 67881 przestępstw, a w Śródmieściu aż 11413. Wskaźnik przestępczości w przeliczeniu na tysiąc mieszkańców wynosi: dla województwa mazowieckiego 36,6, dla Warszawy 39,88, a dla Śródmieścia aż 85,93.
- **niski wskaźnik prowadzenia działalności gospodarczej.** W 2006r. wskaźnik dla Warszawy wynosi 17,86 podmiotów na tysiąc mieszkańców, dla Śródmieścia 30,62 podmioty, a w województwie mazowieckim 11,8
- **porównywalnie niski poziom wartości zasobu mieszkaniowego.** Pod tym kryterium (zgodnie z wytycznymi Ministra Rozwoju Regionalnego) mieści się wysoki odsetek budynków wybudowanych przed rokiem 1989. Dla Warszawy wynosi on 73,84 % w stosunku do ogólnej liczby budynków, dla Śródmieścia 97,06% a dla województwa mazowieckiego 81,0%.

Z powyższych danych wynika, że całej dzielnicy Śródmieście nie można traktować jako obszar kryzysowy, definiowany za pomocą kryteriów określonych w Rozporządzeniu Ministra Rozwoju Regionalnego w zakresie programowania działań dotyczących mieszkalnictwa, z dnia 13 sierpnia 2008r. (dzielnica spełnia tylko kryteria dotyczące wysokiego poziomu przestępczości i wykroczeń oraz niskiego poziomu wartości zasobu mieszkaniowego, natomiast można wyodrębnić tu podobszary, które są miejscem niekorzystnych zjawisk społecznych i powodem do działań przeciwdziałających patologiom społecznym.

Stare i Nowe Miasto oraz Mariensztat podobszarem będącym w zasięgu działań o charakterze rewitalizacyjnym

Problemy wskazywane przez wspólnoty mieszkaniowe oraz liczne postulaty mieszkańców spowodowały konieczność wyodrębnienia Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu z dzielnicy Śródmieście jako podobszaru, który podlegałby działaniom o charakterze rewitalizacyjnym (obszar ten ograniczony jest ulicami: Wybrzeże Gdańskie, Bednarska, Krakowskie Przedmieście, Miodowa, Bonifraterska, Konwiktorska i Sanguszki). Teren ten ma szczególne znaczenie dla historii miasta, jego wizerunku oraz tożsamości. Ze względu na występującą tam znaczną

degradację techniczną zabytkowych budynków oraz problemy społeczne (duży odsetek osób w wieku poprodukcyjnym, wysoki poziom przestępczości, narkomania, alkoholizm), należy wprowadzić działania, które mogłyby poprawić strukturę społeczną oraz wpłynąć na zmianę wizerunku zewnętrznego tego rejonu. Uruchomienie działań naprawczych zwiększyłoby atrakcyjność turystyczną Śródmieścia oraz polepszyłoby standard życia mieszkańców Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu.
Na terenie tego podobszaru Dzielnica Śródmieście prowadzi działalność opiekuńczą. W 2006r. zarejestrowanych było 408 osób, które korzystały z zasiłków Ośrodka Pomocy Społecznej. W 2008r. przyznano już 461 zasiłków osobom potrzebującym wsparcia (daje to 54,6 osób na 1 tysiąc mieszkańców). Analiza danych wskazuje na 13% wzrost liczby osób korzystających z pomocy dzielnicowego Ośrodka Pomocy Społecznej (rzeczywista liczba osób korzystających z pomocy społecznej jest większa, ponieważ z zasiłków korzystają wszyscy członkowie wieloosobowych rodzin, a nie tylko osoba występująca o wsparcie).
Podmiotów gospodarczych w tym rejonie jest 1214. Osób zameldowanych - 8438, liczba podmiotów gospodarczych w przeliczeniu na 100 osób wynosi 28. Ilość zarejestrowanych podmiotów gospodarczych na terenie Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu jest wyższa od średniej w województwie mazowieckim (11,8) ale to nie oznacza, że na tym terenie jest duża aktywność gospodarcza (wiele osób ma zarejestrowaną działalność gospodarczą e Śródmieściu ale faktycznie nie prowadzi działalności.

Mikroprogram Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy jest zbiorem projektów porządkujących przestrzeń miejską. Ze względu na zakres prac realizacja wymaga rozłożenia na wiele lat, dlatego zasadne jest podzielenie całości zadania na etapy.

W pierwszym etapie znalazły się obszary, których historyczne, reprezentacyjne oraz turystyczne znaczenie dla miasta jest największe (Stare i Nowe Miasto wraz z rejonem Skarpy Staromiejskiej oraz Mariensztat, Trakt Królewski z Nowym Światem i przylegającymi do niego ulicami Foksal, Chmielna) oraz takie obszary, w których zaawansowane procesy destrukcyjne wymagają pilnych działań rewitalizacyjnych. Niebagatelne znaczenie przy kwalifikacji, do którego etapu włączyć poszczególne obszary, miała konieczność koordynacji rozpoczętych już prac o charakterze rewitalizacyjnym.
I etap – obejmuje rejon Starego i Nowego Miasta, Skarpy Staromiejskiej, Mariensztatu, Krakowskiego Przedmieścia wraz z ul. Nowy Świat (ul. Foksal, ul. Chmielna) oraz Fort Traugutta.

W drugim etapie zaplanowano prace w obszarach zabudowanych budynkami, których stan techniczny wymaga kompleksowego remontu oraz działań systemowych eliminujących postępującą dewastację zachowanych, zabytkowych kamienic.
II etap – obejmuje obszar ograniczony ulicami: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Hoża, ul. E. Plater, obszar Pasażu „Wiecha" (na tyłach Domów Towarowych Centrum) oraz rejon ul. Mokotowskiej, ul. Kruczej i ul. Wilczej.
W trzecim etapie rewitalizowane będą obszary, których stopień degradacji jest znaczny a procesy przywracające prawidłowe relacje społeczne można rozłożyć w dłuższym czasie.

III etap – obejmuje starzejące się powojenne osiedle mieszkaniowe Muranów oraz kamienice, które w mniejszym stopniu uległy degradacji (obszar ograniczony ulicami al. Jana Pawła II, al. Solidarności, ul. Marszałkowska, ul. Grzybowska. Etap ten obejmuje również przyrodniczy rejon Warszawy skupiający się wokół rzeki Wisły i Skarpy Warszawskiej, od Trasy Łazienkowskiej do Mostu Gdańskiego.

Sposób finansowania
- środki publiczne - do 15 %
- środki z funduszy unijnych - do 85 %

Proponowana forma organizacyjna
Zakłada się, że projekty dotyczące budynków komunalnych będą realizowane przez miasto w zakresie posiadanych środków. Beneficjenci zewnętrzni (np. Wspólnoty mieszkaniowe, Spółdzielnie mieszkaniowe) będą występować o dotacje po spełnieniu wymagań formalnych i wpisaniu projektów do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy.

Potencjalni partnerzy

- Jednostki samorządu terytorialnego, ich związki i stowarzyszenia,
- Jednostki organizacyjne jednostek samorządu terytorialnego posiadające osobowość prawną,
- Spółdzielnie mieszkaniowe,
- wspólnoty mieszkaniowe,
- Towarzystwa Budownictwa Społecznego,
- Inne jednostki organizacyjne ujęte w lokalnym programie rewitalizacji, które posiadają prawo do dysponowania daną nieruchomością,
- Instytucje i organizacje (w tym organizacje pozarządowe) zajmujące się walką z bezdomnością, mieszkaniami chronionymi (np. dla wychodzących z więzień),
- Kościoły i związki wyznaniowe (jeśli będą tworzyć placówki dla bezdomnych i mieszkania chronione),
- Podmioty nie działające dla zysku, zajmujące się integracją różnych grup społecznych.

Promocja projektu rewitalizacji

- organizowanie konferencji dotyczących programu rewitalizacji
- wydawanie cyklicznego biuletynu informującego o programie rewitalizacji
- ulotki promujące program i jego założenia
- informacje na stronie internetowej Dzielnicy Śródmieście
- organizowanie konsultacji społecznych
- wystawy z przebiegu prac rewitalizacyjnych
- punkt informacji w siedzibie Urzędu Dzielnicy
- informacje przekazywane za pomocą lokalnych mediów

Główne kryteria identyfikacji projektów:

1. Obszary kryzysowe zagrożone problemami społecznymi oraz destrukcją przestrzeni publicznej (patologie społeczne, degradacja techniczna obiektów zabytkowych),
2. Zróżnicowana struktura przestrzenna - od gęstej, historycznej, po luźną, umożliwiającą wprowadzenie nowej zabudowy, odbudowę oficyn (intensyfikację wykorzystania obszarów źle użytkowanych lub opuszczonych, słabiej zurbanizowanych).
3. Stymulacja rozpoczętych procesów odnowy - wzmocnienie procesu inwestowania.
4. Położenie w obszarze zaniku aktywności społecznej.
5. Obszary, których przyszłość można kształtować w oparciu o decyzje podejmowane na stosunkowo niskim szczeblu zarządzania,

Generalnym celem działań przy wyborze określonych projektów, w pierwszej kolejności, była konieczność koordynacji prac już rozpoczętych i obejmujących najpilniejsze potrzeby. W drugiej kolejności była prowadzona analiza problemów społecznych, występujących w Śródmieściu oraz nakładanie się wielu zagadnień jednocześnie w danym obszarze (np.: obszar wpisany do rejestru zabytków lub objęty ochroną konserwatorską i występująca tam dewastacja budynków), „historia miejsca", konieczność szybkich działań mających na celu ochronę przed dalsza degradacją materialną i społeczną. Dążenie do zrównoważonego rozwoju w dziedzinie mieszkaniowej, handlowo-usługowej i społecznej z uwzględnieniem intensyfikacji programów handlowo-usługowych a także rozszerzenie funkcji turystycznej na całe Śródmieście a nie tylko w obszarach od dawna uznanych za godne zobaczenia.

W dzielnicy Śródmieście dominuje zabudowa przełomu XIX i XX wieku, z tego okresu pochodzi większość zabytkowych obiektów architektonicznych i przemysłowych (np.: kamienice mieszkalne, elektrociepłownia na Powiślu, architektura obronna - forty w północnej części Śródmieścia) tworząc zespoły, osie widokowe oraz dominanty przestrzenne, którym warto zapewnić odpowiednią ekspozycję i przywrócić dawne znaczenie w krajobrazie miejskim.
W każdym przypadku remonty i modernizacje budynków służą programowi rewitalizacji jako działania towarzyszące głównym projektom, a każdy projekt spełnia co najmniej 2 cele i 3 działania Lokalnego Programu Rewitalizacji. Przy wyborze projektów uwzględniono potencjał społeczny dla poszczególnych obszarów.

<u>Oczekiwane efekty projektów:</u>

- Odnowa budynków o wysokich wartościach architektonicznych i estetycznych,
- Uwypuklenie wartościowego detalu architektonicznego,
- Wzmocnienie funkcji wnętrz urbanistycznych o charakterze przestrzeni publicznych na obszarze śródmiejskim,
- Odnowa i uporządkowanie przestrzeni wewnątrz zabudowy – podwórzy i skwerów,
- Podniesienie poziomu warunków zamieszkania poprzez modernizację infrastruktury technicznej,

- Ograniczenie emisji zanieczyszczeń do atmosfery poprzez modernizację systemów grzewczych (preferowane rozwiązania ekologiczne),
- Podwyższenie standardów zamieszkania, w odniesieniu do mieszkań komunalnych, co pozwoli władzom samorządowym na prowadzenie bardziej elastycznej i skuteczniejszej polityki mieszkaniowej,
- Likwidacja obszarów, gdzie występują patologie i negatywne zjawiska społeczne,
- Podniesienie jakości świadczonych usług w obiektach użyteczności publicznej,
- Podniesienie prestiżu niektórych obiektów poprzez ich lepszą ekspozycję w przestrzeni miejskiej (np. iluminacja),
- Ochrona krajobrazu kulturowego.

I ETAP MIKROPROGRAMU

1. Rewitalizacja obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu.

Celem rewitalizacji na tym obszarze jest odnowa zabytkowych budowli (mury obronne, budynki, detale, mała architektura) tak, aby wraz z wyremontowanym Krakowskim Przedmieściem utworzyły chętnie odwiedzaną, związaną z historią Warszawy trasę turystyczną. Remont elewacji budynków, uporządkowanie przestrzeni publicznej (remont nawierzchni ulic, placów, porządkowanie zieleńców, podwórzy) oraz iluminowanie wartościowego detalu architektonicznego przyciągnie więcej osób na ten teren. Jednocześnie częstotliwość odwiedzania oświetlonych i uporządkowanych zaułków przyczyni się do zmniejszenia negatywnych zjawisk natury społecznej takich jak: publiczne spożywanie alkoholu, załatwianie potrzeb fizjologicznych w miejscach publicznych, narkomania oraz rozboje. Poprzez poprawę estetyki oraz podniesienie poziomu bezpieczeństwa miejsce to stanie się jeszcze bardziej pożądanym terenem do inwestowania (nowe restauracje, sklepy) oraz zamieszkania.

Dzięki programowi rewitalizacji możliwe będzie zachowanie historycznej zabudowy Warszawy na fragmencie obszaru dawnego centrum miejskiego, obecnie mającego obniżony standard pod względem infrastruktury technicznej i społecznej (na tym obszarze rejestruje się częste awarie instalacji technicznych, podwyższoną wilgotność murów fundamentowych oraz liczne patologie społeczne – alkoholizm, narkomania oraz żebractwo,).

Rewitalizacja obszaru osiedla Mariensztat przewiduje zagospodarowanie podziemnych pomieszczeń po kotłowni, w budynku przy ul. Bednarskiej 9. Kubatura ta ma służyć działaniom o charakterze kulturalnym i edukacyjnym (klub muzyczny). Tego typu placówka przyczyni się do spopularyzowania muzyki wśród mieszkańców okolicznych budynków oraz ściągnie publiczność z innych części miasta (na terenie Mariensztatu działa szkoła muzyczna).
Beneficjentem będzie Miasto stołeczne Warszawa.

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia, poprzez uporządkowanie pierzei ulic, kompleksową renowację kamienic miejskich, remont elewacji, porządkowanie witryn, reklam, osuszanie piwnic i ich adaptacja na cele turystyczno – kulturalne, odtwarzanie podwórzy o indywidualnym klimacie, zagospodarowanie przestrzeni pomiędzy budynkami na funkcje kulturalne,
- ochrona zabytków, rozwój kultury i turystyki poprzez remonty obiektów zabytkowych oraz adaptację pomieszczeń na funkcje usługowo – turystyczne, hotelarskie, gastronomiczne,
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu oraz oświetlenie mrocznych zaułków, likwidacja barier architektonicznych dla niepełnosprawnych, wprowadzenie zieleni, wydzielenie ścieżek dla rowerów, likwidacja wyeksploatowanych technicznie obiektów o tymczasowym charakterze, wprowadzenie stałych cyklicznych imprez o tematyce kulturalnej, historycznej i patriotycznej, wprowadzenie nowych szlaków turystycznych,
- popularyzacja wydarzeń związanych z historią miasta,

- integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc do interdyscyplinarnych spotkań, tworzenie klubów oraz czytelni.
- tworzenie nowych miejsc aktywności kulturalnej i artystycznej mieszkańców Mariensztatu.

2. Rewitalizacja obszaru ulic Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście.

Program zakłada podniesienie standardu przestrzeni publicznej ulicy Nowy Świat oraz Krakowskiego Przedmieścia, jako części Traktu Królewskiego, będącego jedną z głównych atrakcji turystycznych Warszawy. Działania powinny być ukierunkowane na podkreślenie i rozbudowę istniejącego układu przestrzennego oraz rozwój już istniejących funkcji kulturalno - turystycznych tego obszaru. Proponuje się poszerzenie przestrzeni funkcjonalnej Krakowskiego Przedmieścia i Nowego Światu poprzez maksymalne udostępnienie dziedzińców, podwórek, uaktywnienie parterów i wykorzystanie piwnic na terenach położonych bezpośrednio przy trakcie.
Należy dążyć do wzmocnienia powiązań poprzecznych z otaczającymi Krakowskie Przedmieście i ul. Nowy Świat atrakcyjnymi przestrzeniami publicznymi Mariensztatu i Powiśla. Ważnym miejscem dla wizerunku Traktu Królewskiego jest dziedziniec pałacu Branickich przy ul. Nowy Świat 18/20. dziedziniec pałacu obecnie jest wykorzystywany jako miejsce postojowe dla samochodów oraz handlu obwoźnego. Wprowadzenie ładu przestrzennego w obrębie pałacu poprawi wizerunek Traktu Królewskiego. W pałacu planowane jest utworzenie biura informacji turystycznej z dostępem do sieci internetowej lub siedziby instytucji publicznej. Taka funkcja jest potrzebna w tym miejscu ze względu na niewielką odległość od popularnego schroniska młodzieżowego.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- podniesienie standardu przestrzeni publicznych ulic Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście, jako części Traktu Królewskiego. Działania rewitalizacyjne powinny być ukierunkowane na podkreślenie atrakcyjności turystycznej tej części miasta.
- ochrona zabytków, rozwój turystyki, wprowadzenie imprez i wydarzeń o tematyce kulturalnej (historycznej i patriotycznej). Wprowadzenie nowych produktów turystycznych (szlaków i ścieżek o charakterze edukacyjnym, wycieczek oraz imprez plenerowych).
- likwidacja negatywnych zjawisk społecznych.
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia, likwidację barier architektonicznych, intensyfikację zieleni, projektowanie ścieżek rowerowych, likwidację wyeksploatowanych technicznie obiektów tymczasowych (pawilonów handlowych i budek z produktami gastronomicznymi), integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc spotkań interdyscyplinarnych, instytucji kultury oraz klubów.

3. Rewitalizacja obszaru przylegającego do ul. Nowy Świat - ul. Foksal, ul. Chmielna, Kopernika, ul. Ordynacka, ul. Okólnik, ul. Gałczyńskiego.

Najbliższe otoczenie ul. Nowy Świat obfituje w budynki wyjątkowej wartości architektonicznej oraz o reprezentacyjnym charakterze. Jednakże powojenna eksploatacja tych kamienic stała się przyczyną ich ruiny i powolnej śmierci technicznej. Budynki przy ul. Foksal 11, 13, 15 stały się miejscem publicznych libacji oraz noclegownią dla bezdomnych, inne zaś pozbawione detalu architektonicznego, tynku oraz instalacji technicznych są świadectwem niskiego standardu życia w tym rejonie miasta. Konieczne jest jak najszybsze podjęcie działań porządkujących przestrzeń publiczną oraz rozpoczęcie prac remontowych ponieważ te budynki w szybkim czasie mogą stać się zagrożeniem budowlanym. Potwierdzeniem, że budynek przy ul. Foksal 11 leży w rejonie kryzysowym są liczne interwencje straży miejskiej (patrz: zestawienie na str. 13 mikroprogramu).
Beneficjentem projektu będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- podniesienie standardu przestrzeni publicznych otoczenia reprezentacyjnej ulicy Nowy Świat jako części Traktu Królewskiego. Działania rewitalizacyjne powinny być ukierunkowane na likwidowanie negatywnych zjawisk społecznych w tym rejonie (alkoholizm, bezdomność, bierność społeczna) oraz na przywróceniu do życia budynków obecnie nie nadających się do eksploatacji ze względu na zły stan techniczny (kompleksowe remonty zdegradowanych budynków, wprowadzenie po remoncie funkcji mieszkalnych i usługowych o standardzie odpowiadającym położeniu w centralnym punkcie miasta).
- Wprowadzenie w ten rejon działalności kulturalnej o charakterze edukacyjnym (pracownia plastyczna dla dzieci i młodzieży)

4. Rewitalizacja obszaru obejmującego zabytkowe forty „Traugutta" i „Legionów" wraz z ich otoczeniem

Zabytkowe XIX wieczne forty: Traugutta i Legionów położone są z dala od popularnych tras turystycznych, ale blisko Starego i Nowego Miasta. Zasadne jest stworzenie w ich obrębie obiektów o charakterze sportowym i rekreacyjnym, z odpowiednią bazą noclegową i żywieniową (fort Traugutta). Są tu również warunki do zorganizowania podziemnej trasy turystycznej z ekspozycją muzealną.
Obecny użytkownik fortu Legionów planuje w pomieszczeniach fortu otwarcie stałej wystawy dotyczącej architektury obronnej oraz stworzenie pierwszej w Warszawie podziemnej trasy turystycznej.
Na terenie fortu Traugutta planowane jest zorganizowanie ośrodka sportowego, który obsługiwałby północną część dzielnicy Śródmieście.
Beneficjentem projektu będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Integracja przestrzenna i funkcjonalna terenów Starego i Nowego Miasta z Muranowem i Żoliborzem, a także wszystkich tych rejonów z rzeką Wisłą.

- Wprowadzenie w teren powojskowy (w forcie Traugutta znajduje się archiwum wojskowe) funkcji rekreacyjno – sportowych oraz edukacyjnych (sale muzealne związane z historyczną funkcją fortu Traugutta),
- Ochrona jednego z elementów zabytkowych fortyfikacji (forty dookoła warszawskiej cytadeli stanowią XIX wieczny zespół fortyfikacyjny),
- Stworzenie podziemnej trasy turystycznej z ekspozycją poświęconą fortyfikacjom warszawskim i architekturze obronnej.
-

5. Rewitalizacja obszaru ulicy Próżnej, Placu Grzybowskiego i ul. Królewskiej

Podstawowy celem rewitalizacji rejonu placu Grzybowskiego i ul. Próżnej jest przywrócenie do życia przestrzeni wokół placu oraz zabytkowych budynków, które po drugiej wojnie światowej uległy dewastacji i degradacji. Kamienice przy placu historycznie związane były ze społecznością żydowską. Niezamieszkałe obecnie budynki są dewastowane i stają się powoli miejscem pobytu bezdomnych oraz nocnych libacji. Warto podjąć wysiłek by przywrócić tej części dzielnicy dawne funkcje i oraz wartości estetyczne. Obszar ten ma szansę stać się atrakcyjnym miejscem do zamieszkania oraz prowadzenia imprez kulturalnych (np. festiwal kultury żydowskiej), związanych z historią społeczności żydowskiej, która zamieszkiwała ten rejon.

Rewitalizacja otoczenia placu Grzybowskiego i ul. Próżnej powinna przywrócić dawne funkcje mieszkalne i handlowe tego rejonu oraz stworzyć przestrzeń dla działań o charakterze kulturalnym i rekreacyjnym. Budynki w tym kwartale znajdują się w złym stanie technicznym a podwórka i przestrzenie międzyblokowe trzeba uznać za zaniedbane. Sprzyja to powstawaniu problemów społecznych takich jak drobna przestępczość, alkoholizm czy narkomania.
Beneficjentem projektu będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni miejskiej, wprowadzenie ładu przestrzennego poprzez zagospodarowanie terenów zielonych oraz kompleksowe remonty kamienic na cele mieszkalne, turystyczne oraz kulturalne,
- ochrona zabytków wraz z adaptacją pomieszczeń na funkcje usługowe, turystyczne i kulturalne,
- zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu oraz oświetlenia,
- poprawa standardów mieszkaniowych poprzez likwidację barier architektonicznych, uporządkowanie zieleni, wydzielenie ścieżek rowerowych, likwidację wyeksploatowanych technicznie obiektów tymczasowych (garaży, pawilonów),
- wprowadzenie nowych szlaków turystycznych (związanych z historią i kulturą żydowską) oraz cyklicznych wycieczek dla młodzieży,
- integracja mieszkańców poprzez tworzenie miejsc spotkań wielokulturowych i wielonarodowościowych. Budowanie pozytywnych relacji pomiędzy mieszkańcami Warszawy.

II ETAP MIKROPROGRAMU

6. Rewitalizacja obszaru ograniczonego ulicami: Aleje Jerozolimskie, ul. Marszałkowska, ul. Hoża, ul. Emilii Plater.

Jest to obszar Śródmieścia szczególnie zagrożony patologiami społecznymi (kradzieże, rozboje, prostytucja, alkoholizm, narkomania, żebractwo) ponieważ leży w bezpośrednim sąsiedztwie Dworca Centralnego. Z danych Policji oraz Straży Miejskiej wynika, że w rejonie Dworca Centralnego oraz Hotelu Polonia jest najwięcej notowanych przestępstw i wykroczeń. Bazą dla elementu kryminogennego są opuszczone, lub zdewastowane kamienice i podwórza z bezpośredniego sąsiedztwa (rejon Pałacu Kultury, Al. Jerozolimskich, ul. Poznańskiej, ul. Hożej, ul. Wspólnej).
Drugą przesłanką mówiącą o potrzebie umieszczenia tego obszaru w projekcie rewitalizacji jest wartość architektoniczna budynków na tym terenie (są tu nieliczne, zachowane kamienice secesyjne) oraz konieczność wypromowania tej architektury jako nowy produkt turystyczny.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni miejskiej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia poprzez kompleksowe remonty kamienic na cele mieszkalne i turystyczno – kulturalne.
- zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia,
- ochrona zabytków wraz z adaptacją pomieszczeń na funkcje usługowe – turystyczne, hotelarskie, gastronomiczne,
- przeciwdziałanie rozwojowi patologii społecznych w rejonie Dworca Centralnego,

7. Rewitalizacja obszaru obejmującego: Plac Zbawiciela, ul. Nowowiejską, ul. Śniadeckich, ul. Noakowskiego, ul. Koszykową, ul. Lwowską, ul. Mokotowską, Al. Wyzwolenia, ul. Polną, ul. Piękną, ul. Marszałkowską.

(Teren objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego „Metro Politechnika”).

W wymienionym obszarze można zaobserwować negatywne zjawiska społeczne, których skutkiem jest narkomania, alkoholizm oraz dewastacja budynków. Ta część Śródmieścia nie należy do bezpiecznych, a ulice Noakowskiego i Lwowska charakteryzują się szczególnie wysokim poziomem przestępczości. Projekt ma na celu poprawę bezpieczeństwa w tym rejonie Śródmieścia poprzez monitoring miejsc najbardziej zagrożonych przestępczością oraz stworzenie miejsc, gdzie młodzież z pobliskich budynków mogłaby spędzać wolny czas i rozwijać swoje umiejętności.

Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców wiąże się także z rozwiązaniami systemowymi, które polegałyby na przywracaniu pierwotnego układu architektonicznego budynków (łączenie pomieszczeń w jedno mieszkanie, sztucznie podzielonych po II wojnie światowej. Wspólne użytkowanie urządzeń sanitarnych i kuchennych powoduje sytuacje konfliktowe i narastanie zachowań agresywnych wśród mieszkańców) wraz z modernizacją podwórzy wewnętrznych.

Przy okazji prowadzonego obecnie remontu hali targowej przy ul. Koszykowej można przeprowadzić działania rewitalizacyjne w rejonie budynków przy ul. Noakowskiego 12, 14 i 16 (w tym rejonie nasilają się zjawiska związane z patologiami społecznymi).

Należałoby również rozważyć możliwość budowy strzeżonych parkingów rowerowych przy stacji metra, które usprawniłyby komunikację rowerową w śródmieściu.

Programem rewitalizacji będą objęte zabytkowe kamienice przy Placu Zbawiciela, ul. Marszałkowskiej oraz przy Placu Konstytucji. Obiekty te można byłoby włączyć w działalności o charakterze kulturalnym, edukacyjnym, turystycznym oraz usługowym.

Budynki w al. Wyzwolenia (powojenne osiedle mieszkaniowe) – planuje się włączyć funkcjonalnie w przestrzeń łączącą plac Politechniki z Traktem Królewskim.

Kolejnym obszarem do rewitalizacji w tym rejonie jest zabudowa MDM-u, gdzie można stworzyć szlak turystyczny związany z socrealistyczną architekturą.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Uporządkowanie starej zabudowy oraz poprawa estetyki przestrzeni publicznej poprzez kompleksowe remonty elewacji, wymianę poszycia dachów,
- Podniesienie standardów mieszkaniowych poprzez doposażenie budynków w brakujące instalacje techniczne (ogrzewanie, ciepła woda, tv kablowa, sieć internetowa),
- Podniesienie bezpieczeństwa poprzez likwidację patologii społecznych oraz wprowadzenie monitoringu,
- Podniesienie jakości życia mieszkańców na tym terenie.

8. Rewitalizacja obszaru obejmującego ulice: Marszałkowska, Sienkiewicza, Złota, Chmielna, Widok, Pasaż St. Wiecheckiego „Wiecha", Aleje Jerozolimskie,

Od wielu lat obserwuje się postępującą degradację otoczenia Galerii Centrum oraz Banku PKO (Rotunda). Ze względu na położenie w ścisłym centrum miasta rejon ten powinien stać się miejscem dla najwyższej klasy sklepów oraz salonów. Remont nawierzchni wokół Galerii Centrum i Rotundy poprawi estetykę przestrzeni wokół tych budynków a wprowadzenie oświetlenia w ciągach pieszych oraz monitoring przyczyni się do podniesienia bezpieczeństwa w tym rejonie. Zmniejszy również zjawiska patologiczne (nieoświetlone zaułki są miejscem libacji oraz spotkań narkomanów) oraz podniesie atrakcyjność miejsca licznie odwiedzanego przez mieszkańców (sieć sklepów, zakładów usługowych, miejsce tranzytowe dla komunikacji).

Istniejący na tyłach Galerii Centrum (ul. Marszałkowska 104) wyeksploatowany pawilon powinien być rozebrany ponieważ może stać się miejscem libacji oraz noclegownią dla bezdomnych.

Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia (remont nawierzchni, budowa garaży podziemnych).
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia oraz likwidację miejsc zagrożonych patologiami społecznymi (wyeksploatowany pawilon.

9. Rewitalizacja obszaru kwartału ulic: Hoża, Mokotowska, Wilcza, Krucza. **(**Teren objęty jest Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego).

Program ma na celu eliminację patologii społecznych, które występują na tym obszarze. Stara, zdewastowana przez użytkowników zabudowa jest miejscem do częstych libacji, napadów i drobnych przestępstw. Działania związane z rewitalizacją kwartału ulic Hoża, Mokotowska, Wilcza i Krucza, mają na celu przywrócenie temu obszarowi dawnego historycznego charakteru oraz stworzenie przestrzeni wolnej od zdarzeń o charakterze przestępczym. Aktualnie wiele budynków w omawianym kwartale znajduje się w złym stanie technicznym. Wymagają one kompleksowych remontów oraz doposażenia w instalacje techniczne. Przewiduje się poprawę stanu istniejącego tkanki mieszkaniowej przez działania zmierzające do zmiany struktury mieszkań, zwłaszcza tam, gdzie została ona zniekształcona w wyniku podziału dużych mieszkań. Uzasadniony jest powrót do pierwotnego układu przestrzennego. Ponadto należy przebudować niepełnowartościowe mieszkania zlokalizowane w oficynach, tak by spełniały współcześnie określone wymagania. Budynki o szczególnie ważnej dla historii Warszawy roli należy traktować jako element wzbogacający wartości turystyczne leżącego w pobliżu Traktu Królewskiego.
W tym rejonie wiele budynków jest odartych z dekoracji architektonicznej (skute sztukaterie, zdjęte z elewacji rzeźby, zalane asfaltem dekoracyjne posadzki w przejazdach bramnych). Należy przywrócić ich pierwotny wygląd tak by stały się wizytówką miasta oraz atrakcją dla osób odwiedzających ten rejon naszej dzielnicy.

W tym kwartale ulic jest wiele budynków zaniedbanych i w złym stanie technicznym. Sprzyja to powstawaniu problemów społecznych takich jak, drobna przestępczość, kradzieże, narkomania, alkoholizm.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- odnowienie przestrzeni publicznej, wprowadzenie ładu przestrzennego i estetyki otoczenia poprzez uporządkowanie pierzei, remont poszycia dachów, odbudowę oficyn z przeznaczeniem pod usługi oraz rozwijanie drobnej przedsiębiorczości,
- ochrona zabytków, rozszerzenie obszaru atrakcyjnego turystycznie poprzez remonty kamienic, eksponowanie wartościowego detalu architektonicznego oraz miejsc związanych z historią naszej dzielnicy,
- zwiększenie bezpieczeństwa i poprawa jakości przestrzeni publicznej poprzez wprowadzenie monitoringu, oświetlenia, likwidację barier architektonicznych, wprowadzenie zieleni, wydzielenie ścieżek rowerowych,
- integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie patologiom społecznym,

- przywracanie struktury mieszkań do stanu w przedwojennym kształcie (likwidacja podziału mieszkań po drugiej wojnie światowej). Włączenie społeczności lokalnej a zwłaszcza wspólnot mieszkaniowych w program integracji.

III ETAP MIKROPROGRAMU

10. Rewitalizacja obszaru Muranowa (Osiedle Muranów).

Muranów jest osiedlem wybudowanym w latach 50 XX wieku, posadowionym na gruzach budynków dawnego getta. Osiedle to traktowane było jako olbrzymia sypialnia, gdzie mieszkania miały bardzo małe powierzchnie oraz ograniczoną do minimum infrastrukturę publiczną (budowie tego osiedla towarzyszyły bardzo oszczędne normatywy dotyczące powierzchni, kubatury oraz zakresu instalacji technicznych). Potrzeba rewitalizacji wynika również z postępującego procesu starzenia się lokalnej społeczności, obniżenia jej zamożności oraz postępującej degradacji technicznej budynków oraz terenów, na których wybudowano osiedle (od kilku lat na tym obszarze notuje się przypadki zapadania się gruntu, których przyczyną są puste przestrzenie po zburzonych w trakcie drugiej wojny światowej budynkach). Likwidacja zagrożeń związanych z ogruntu oraz poprawa jakości infrastruktury publicznej stanowić będzie element zwiększający bezpieczeństwo publiczne oraz poprawę warunków życia. W celu przygotowania procesu odnowy tego rejonu przewiduje się wykonanie ekspertyz, badań oraz projektów technicznych, które pozwolą na szybką likwidację zagrożeń. W drugim etapie powinny być uruchomione prace poprawiające infrastrukturę publiczną, tak aby można było zmienić jakość życia na tym osiedlu.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- Lokalizacja, określenie zasięgu oraz likwidacja miejsc, gdzie grunt ulega zapadaniu
- Podniesienie bezpieczeństwa oraz likwidacja patologii społecznych, wynikających z niskiego standardu mieszkań na tym obszarze,
- Podniesienie jakości życia mieszkańców osiedla Muranów poprzez dbałość o estetykę budynków oraz przestrzeni między budynkami,
- dostosowanie budynków do potrzeb osób niepełnosprawnych,

11. Rewitalizacja przyrodniczego obszaru Skarpy Warszawskiej na odcinku od Trasy Łazienkowskiej do Mostu Gdańskiego.

Celem tego projektu jest zachowanie naturalnych walorów przyrodniczych Skarpy Warszawskiej wraz z doliną Wisły. Obszar ten posiada niezwykle cenne walory krajobrazowe, które tworzyć mogą zespół dalekich powiązań widokowych z obszarami zurbanizowanymi po obu brzegach rzeki. Miasto powinno być otwarte na rzekę oraz żyć w symbiozie z rzeką. W niektórych rejonach Śródmieścia występuje konieczność badań przemieszczeń gruntu oraz tam gdzie konieczne stabilizacji Skarpy Warszawskiej.
Beneficjentem będzie m. st. Warszawa

Główne cele rewitalizacji na tym obszarze:

- zachowanie niezwykłych walorów krajobrazowych i przyrodniczych Skarpy warszawskiej,
- stworzenie dalekich powiązań widokowych w powiązaniu z dominantami
- krajobrazu,
- inwentaryzacja przyrodnicza skarpy, wydzielenie obszarów niedostępnych, uniemożliwiający ruch pieszy lub kołowy ze względu na wartości przyrodnicze lub funkcje ochronną, przywrócenie przestrzeni parkowych,
- modernizacja lub budowa infrastruktury technicznej służącej prawidłowemu odprowadzaniu wód opadowych,
- powiązanie Skarpy Warszawskiej z systemem przyrodniczym nad rzeką Wisłą,
- stworzenie systemu ciągów pieszych w obrębie Skarpy,
- ochrona przyrody w rejonie Skarpy Warszawskiej.

ROZDZIAŁ IV

OPIS ORAZ WNIOSKI Z KONSULTACJI SPOŁECZNYCH

W dniu 17.05.2006r., w siedzibie Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7, odbyło się spotkanie Burmistrza Dzielnicy Śródmieście z mieszkańcami w ramach konsultacji społecznych związanych z realizacją procesu rewitalizacji w Dzielnicy Śródmieście. Spotkanie to było publiczną prezentacją założeń do Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście opracowanego dla Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013. W trakcie spotkania zaprezentowano wnioski wynikające z konsultacji prowadzonych za pomocą ankiet oraz wymieniono informacje na temat potrzeb i oczekiwań mieszkańców Śródmieścia.
W ankiecie zawarto sześć pytań:

1. dotyczące konieczności prowadzenia procesu rewitalizacji twierdząco odpowiedziało 126 osób (wszyscy, którzy uczestniczyli w ankiecie).
2. dotyczące oceny zaproponowanych założeń i zakresu Programu Rewitalizacji (na 120 odpowiedzi, dobrze oceniło 28 osób, dostatecznie oceniło 44 osoby a nie miało zdania 48 osób,
3. dotyczące formy informowania o procesie rewitalizacji, na 123 ankiety 5 osób odpowiedziało tak, 32 osoby raczej tak, 32 osoby raczej nie, a 64 osoby odpowiedziały nie.
4. dotyczące wyboru najważniejszych z wskazanych do realizacji projektów 76 osób wybrało kwartał ulic: Noakowskiego, Śniadeckich, Koszykowa, Pl. Zbawiciela. Kwarta ulic: Hoża, Mokotowska, Wilcza, Krucza. Pl. Unii Lubelskiej otrzymał 51 głosów, Stare i Nowe Miasto oraz Mariensztat otrzymał 32 głosy. Nowy Świat i Krakowskie Przedmieście otrzymał 27 głosów, Pozostałe obszary otrzymały od kilku do piętnastu głosów,
5. dotyczące wyboru maksymalnie trzech celów rewitalizacji wybrano: poprawa standardów zasobów mieszkaniowych 88 osób, walka z patologiami społecznymi 31 głosów, uaktywnienie lokalnych społeczności 27 głosów, zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta oraz zmniejszenie zanieczyszczenia środowiska uzyskały po 24 głosy, pobudzenie

przedsiębiorczości uzyskało 22 głosy, ograniczenie ubóstwa uzyskało 21 głosów, zróżnicowanie struktury przestrzennej uzyskało 13 głosów ostatnie miejsce uzyskało przeciwdziałanie bezrobociu.

6. dotyczące propozycji i sugestii dla prac Zarządu dzielnicy. Odpowiedziało 48 osób, przedstawiając szeroki zakres propozycji.

Istotnym elementem konsultacji były materiały informujące o możliwościach i sposobie przystąpienia do Programu Rewitalizacji w postaci folderów.

W dniu 26 maja 2008r., w sali Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7a odbyło się spotkanie przedstawicieli wspólnot mieszkaniowych, działających na terenie dzielnicy Śródmieście z władzami dzielnicy. W czasie spotkania zostały zaprezentowane zasady oraz procedury umożliwiające właścicielom budynków wspólnotowych wejście do Lokalnego Programu Rewitalizacji. Bardzo liczna frekwencja (ponad 130 osób) świadczyła o dużym zainteresowaniu programem. Uczestnicy byli zainteresowani możliwościami uczestniczenia w programach rewitalizacyjnych.

W dniu 8 grudnia 2008r., w siedzibie Stowarzyszenia Mieszkańców Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu przy ul. Świętojańskiej 17 odbyło się spotkanie 15 zarządów wspólnot mieszkaniowych z obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu z koordynatorem do spraw rewitalizacji w dzielnicy Śródmieście, w sprawie warunków uczestnictwa w programie rewitalizacji i procedur obowiązujących przy wpisaniu do LPR. Omówiono zasady programu rewitalizacyjnego oraz możliwości przystąpienia do programu. W czasie spotkania, wśród uczestników została rozprowadzona anonimowa ankieta, która dotyczyła:

- wprowadzenia obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu do LPR m. st. Warszawy jako podobszaru wymagającego działań rewitalizacyjnych,
- określenia terenu na Starym Mieście, który wymaga wsparcia z programów rewitalizacyjnych,
- wskazania problemów społecznych na terenie Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu, które mogłyby być powodem do interwencji w ramach programu rewitalizacji.

Kolejne spotkanie z przedstawicielami 5 wspólnot mieszkaniowych Starego I Nowego Miasta oraz Mariensztatu odbyło się 11 grudnia 2008r., w siedzibie Stowarzyszenia Mieszkańców Starego I Nowego Miasta oraz Mariensztatu przy ul. Świętojańskiej 17. Pytania jakie zadano członkom wspólnot mieszkaniowych (za pomocą anonimowych ankiet) były takie same jak w ankiecie rozprowadzonej w dniu 8 grudnia 2008r.

Z zebranych ankiet wynika, że wspólnoty są za wprowadzeniem obszaru Starego i Nowego Miasta oraz Mariensztatu do LPR (20 głosów, rozdano 20 ankiet). Ponadto, wskazały również na problemy, które powinny być uwzględniane przy formułowaniu zadań związanych z rewitalizacją tego rejonu miasta. Za najbardziej doskwierający problem uznały zły stan techniczny budynków, zagrożenie poczucia bezpieczeństwa ze strony osób pod wpływem alkoholu oraz wymuszanie datków przez żebrzących.

ROZDZIAŁ V

PLANOWANE DO WYKONANIA ZADANIA W LATACH 2005-2013 WRAZ Z ICH OPISEM

Przedstawione poniżej projekty podzielone zostały na zadania zgłoszone przez Dzielnicę Śródmieście m. st. Warszawy (Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, Zarząd Terenów Publicznych Warszawa-Śródmieście) oraz na zadania zgłoszone przez beneficjentów zewnętrznych (Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie, Caritas Archidiecezji Warszawskiej oraz Wspólnoty Mieszkaniowe).

Należy zaznaczyć, że niektóre z nich zostały wcześniej wpisane do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013. Są to następujące projekty:

1. „Remont i konserwacja Murów Obronnych Starego Miasta w Warszawie".
2. „Remont budynku przy ulicy Krakowskie Przedmieście 10".
3. „Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów".
4. „Rewitalizacji kamienicy „Dom Gaya" przy ul. Bednarskiej".
5. „Modernizacja ośrodka opieki Caritas w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62".

Zakład Gospodarowania Nieruchomościami w Dzielnicy Śródmieście zaproponował etapowanie projektów:
Etap I
Foksal 11
Nowy Świat 18/20 – oficyny
Brzozowa 6/8 i 6/8a
Bednarska 9
Al. Jerozolimskie 59
Etap II
Fort Traugutta
Etap III
Muranów (ekspertyzy, projekty i roboty remontowe)

Projekty rewitalizacyjne zgłoszone przez dzielnicę Śródmieście

Tytuł projektu	**Remont budowlano-konserwatorski tzw. „kamienicy artystycznej" przy ul. Foksal 11**
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 3. Rozwój turystki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 4. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. 2. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 3. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 4. Podniesienie konkurencyjności terenu. 5. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 6. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja,
Opis projektu	Projekt ma na celu likwidację patologii społecznych występujących w tym rejonie. Część frontowa kamienicy przeznaczona jest całkowicie na funkcje użytkowe. Zaplanowane działania przewidują remont budowlano-konserwatorski kamienicy obejmujący: remont dachu, remont wszystkich elewacji wraz ze stolarką okienną, remont lub wymianę instalacji, remont klatek schodowych, dźwigu oraz remont podwórek. Ponadto projekt obejmuje wprowadzenie stałego monitoringu podwórzy oraz iluminacji. Monitoring wyeliminuje libacje, zakłócanie spokoju oraz notowane przez służby miejskie dewastacje mienia. Planowane jest w tym budynku usytuowanie pracowni plastycznej dla dzieci i młodzieży (prowadzenie zajęć z ceramiki, rzeźby i malarstwa).
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Dawna kamienica Towarzystwa Metalowców, wzniesiona w latach 1899-1900 wg projektu Bronisława Brochwicz – Rogóyskiego, w stylu eklektycznym. Projekt wpisuje się w stopniową rekonstrukcję południowej pierzei ulicy Foksal, polegającą na remoncie dawnych wspaniałych rezydencji, które zachowały się w swej historycznej formie, jednak wymagają remontu kapitalnego, któremu nie zostały poddane w okresie powojennym. Szereg kamienic wzdłuż ulicy zostało już wyremontowanych przez obecnych dysponentów. Elewacje o wyjątkowej wartości architektonicznej pozwalają stopniowo przywrócić autentyczny charakter tej reprezentacyjnej ulicy. W budynku przeprowadzono już wymianę instalacji elektrycznej , c.o., c.c.w. oraz gazowej. Wykonano remont dachu o wyjątkowo złożonej geometrii, oraz remont elewacji szczytowej z ociepleniem i wymianą stolarki okiennej - na podstawie uzyskanego pozwolenia na budowę, które obejmuje również remont pozostałych pięciu elewacji. ZGN Śródmieście jest w trakcie przygotowania postępowania przetargowego na wyłonienie wykonawcy remontu tych elewacji i prześwitów bramnych, a następnie planowane jest zlecenie opracowania projektu remontu podwórek i wykonanie tego remontu.
Termin realizacji projektu	2008r. wykonano remont elewacji wraz z wymianą stolarki okiennej, 2009 r. – remont klatek schodowych i podwórzy.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Do 31.12.2006 r. – 793 725 zł 2007 r. – 2 434 340 zł 2008 r. – 3 880 000 zł. 2009 r. – 200 000 zł razem: 6514340 zł
Stopień zaawansowania dla projektu	Projekt jest na ukończeniu. Pozostały do wykonania remonty klatek schodowych.
Beneficjent	m.st. Warszawa

2. NOWY ŚWIAT 18/20

Tytuł projektu	**Remont dachu i elewacji oficyny północnej oraz remont dachu oficyny południowej przy ul. Nowy Świat 18/20**
Cele projektu	1. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 2. Rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 2. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 3. Podniesienie konkurencyjności terenu. 4. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 5. Tworzenie programów aktywizacji dla młodzieży zagrożonej marginalizacją z obszaru rewitalizowanego.
Opis projektu	Zlikwidowana zostanie przyczyna zalewania poddasza. Wykonano już remont elewacji oficyny północnej, w której mieści się apteka. Usytuowane symetrycznie w stosunku do osi Pałac oficyny ponownie będą stanowić jednorodny element urbanistyczny tego odcinka ulicy Nowy Świat. Projekt remontu dachu oficyny północnej uzyskał akceptację Stołecznego Konserwatora Zabytków, obecnie ZGN Śródmieście oczekuje na pozwolenie na budowę. W pomieszczeniach Pałacu (oficyny i Pałac tworzą jednorodny zespól) planowane jest uruchomienie punktu informacji turystycznej z dostępem do sieci internetowej. W tym miejscu istnieje potrzeba utworzenia informacji turystycznej ze względu na bliskość istniejącego schroniska młodzieżowego. Wprowadzenie do zespołu pałacowego informacji turystycznej oraz galerii sztuki przyczyni się do zwiększenia atrakcyjności turystycznej tego fragmentu ulicy Nowy Świat. Ponadto, dziedziniec pałacu wykorzystywany jest obecnie jako miejsce postojowe dla samochodów oraz miejsce handlu (obwoźnego). Wprowadzenie ładu przestrzennego w obrębie pałacu poprawi wizerunek Traktu Królewskiego.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Oficyny stanowią część założenia architektonicznego Pałacu Branickich. Pałac powstał w wyniku gruntownej przebudowy XVIII-wiecznego pałacu Badenich. Przebudowę przeprowadzono po roku 1852 wg projektu Henryka Marconiego, pałac odbudowano w latach 1948-50. Zostanie uporządkowana przestrzeń publiczna w historycznym układzie urbanistycznym Traktu Królewskiego, projekt wpisze się w wykonany już przez ZDM remont Nowego Światu. Roboty stanowić będą kontynuację przeprowadzonego wcześniej remontu elewacji jednej z oficyn (Apteka).
Termin realizacji	2007 r. – remont dachu oficyny południowej 2008 r. – dach i elewacja oficyny północnej
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2007 r. - 60 000 zł (remont dachu oficyny południowej) 2008 r.- 330 000 zł (remont elewacji oficyny północnej + dach) razem: 495299 zł w 2008r. wykonano roboty za 615316,38 zł. Projekt jest na ukończeniu.
Stopień zaawansowania projektu	Do wykonania został remont klatki schodowej.
Beneficjent	m.st. Warszawa

3. BRZOZOWA 6/8 i 6/8a

Tytuł projektu	**Remont budynków przy ul. Brzozowej 6/8 i 6/8 a**
Cele projektu	1. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 2. Rozwój turystki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 2. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 3. Poprawa stanu środowiska przyrodniczego. 4. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej.
Opis projektu	Zlikwidowane zostaną zagrożenia wynikające ze złego stanu budynków usytuowanych na Skarpie Staromiejskiej. Ulegną poprawie warunki zamieszkania. Nastąpi rewitalizacja zdegradowanego obszaru staromiejskiego wzdłuż uczęszczanego szlaku turystycznego W budynku przy ul. Brzozowej 6/8 niezbędne było wzmocnienie fundamentów. W roku 2006 wymieniono instalacje c. o., obecnie planowane jest wykonanie remontu elewacji. Piwnice po osuszeniu przeznaczone zostaną na cele kulturalne. Projekt stanowi kontynuację robót zmierzających do uporządkowania pierzei ulicy Brzozowej na odcinku od ul. Kamienne Schodki do Gnojnej Góry (rekonstrukcja zejścia – Kamienne Schodki II, na Gnojnej Górze). Lokal w parterze budynku Brzozowa 6/8a będzie wykorzystany na prowadzenie działalności kulturalnej – pracownia plastyczna dla dzieci i młodzieży.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przywrócona zostanie estetyka dawnej kamienicy „Na Czempińskiem" wybudowanej pod koniec XVIII wieku, przebudowanej po 1920 i odbudowanej w latach powojennych. Zostanie uporządkowana przestrzeń publiczna w historycznym układzie urbanistycznym Starego Miasta, ulegnie poprawie poziom życia mieszkańców. Roboty powinny być wykonane jako pilne, ponieważ stanowią kontynuację działań podjętych wcześniej, należy skrócić okres uciążliwości dla mieszkańców. Istotne jest również przywrócenie atrakcyjności szlaku turystycznego. Obecnie oczekiwana jest decyzja SKZ dla projektu remontu elewacji, następnie należy wystąpić o uzyskanie pozwolenia na budowę. Zły stan techniczny budynków był powodem prac remontowych, natomiast częste libacje w podwórzu oraz w dolnej części budynku od strony ul. Bugaj zmuszają do działań rewitalizacyjnych. Remont kamienic oraz podwórzy, budowa nowych schodów terenowych na Gnojnej Górze oraz wprowadzenie oświetlenia w zakamarkach zmniejszy ilość libacji oraz poprawi bezpieczeństwo w tym rejonie. Po wykonaniu remontów planowane jest tu stworzenie pracowni plastycznej dla dzieci i młodzieży (ceramicznej, rzeźbiarskiej i malarskiej).
Termin realizacji projektu	Prace przy budynku Brzozowa 6/8 zostały zakończone w 2008r. 2009r. - Planowany jest remont elewacji budynku przy ul. Brzozowej 6/8a
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Do 31.12.2006 r. – 147 367 zł 2007 r. – 900 000 zł 2008 r. - 1 452 633 zł razem: 2500000 zł
Stopień zaawansowania projektu	W budynku Brzozowa 6/8 prace zakończono. W kamienicy Brzozowa 6/8a przewiduje się wymianę instalacji, wzmocnienie konstrukcji oraz remont elewacji.
Beneficjent	m.st. Warszawa

4. BEDNARSKA 9

Tytuł projektu	**Adaptacja dawnej kotłowni przy budynku Bednarska 9 na cele kulturalno – informacyjne**
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Rozwój turystki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 3. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym 2. Podniesienie konkurencyjności terenu 3. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja
Opis projektu	Budynek mieszkalny posiada połączenie z kubaturą podziemną, która pełniła funkcję kotłowni i magazynu na węgiel. Po przyłączeniu budynku do miejskiej instalacji c.o. kotłownia przestała być potrzebna. Obecnie kubatura po kotłowni ta jest zalewana przez wody opadowe i ulega stałej degradacji. Projekt przewiduje zabezpieczenie konstrukcji budynku oraz wykorzystanie podziemnych pomieszczeń na cele kulturalne. Planuje się tu stworzenie klubu muzycznego dla uczniów z pobliskiej szkoły muzycznej (w sąsiednim budynku) oraz dla mieszkańców Mariensztatu. Zakres projektu: Likwidacja zagrożenia wynikającego ze złego stanu technicznego stropu i uzyskanie dodatkowej kubatury z przeznaczeniem na cele kulturalne wraz z dobudową wejścia z poziomu terenu oraz windy, zapewniającej dostęp osobom niepełnosprawnym. Powierzchnia piwnic pod placem - 310,0 m^2, powierzchnia zabudowy – 78,0 m^2,
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Ze względu na zły stan techniczny stropu, roboty powinny być wykonane w możliwie krótkim terminie. Zalewanie pomieszczenia wodami opadowymi i gruntowymi wpływa także na degradację piwnic przyległego budynku mieszkalnego. Strop wykorzystywany jest na miejsca postojowe, pomimo ostrzeżenia o zagrożeniu. Pozostały teren między budynkiem Bednarska 9 i ulicą, położony w atrakcyjnym obszarze Mariensztatu, także służy obecnie jako płatny parking. Wydana została Decyzja Nr 23/06/Ś Prezydenta m.st. Warszawy z dnia 02.02.2006 r. o warunkach zabudowy dla inwestycji polegającej na „zmianie sposobu użytkowania dawnej kotłowni w budynku i pod placem przed budynkiem Bednarska 9 z przeznaczeniem na cele kulturalno-informacyjne wraz z dobudową wejścia z poziomu terenu, windy oraz doświetleń z poziomu placu”. ZGN Śródmieście dysponuje Projektem Budowlanym remontu i adaptacji dawnej kotłowni, sporządzonym we wrześniu 2006 r. Projekt może być pomocny przy podejmowaniu decyzji władz miasta w sprawie ujęcia projektu w Mikroprogramie Rewitalizacji.
Termin realizacji projektu	2009 r. – 2010 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2006 r. – 36 112 zł (ekspertyza + projekt) 2009 r. - 250 000 zł 2010 r.- 380 000 zł razem: 666112 zł
Stopień zaawansowania projektu	Trwa przygotowanie projektów technicznych
Beneficjent	m. st. Warszawa

5. **KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 10**

Tytuł projektu	**Remont zabytkowej kamienicy przy ul. Krakowskie Przedmieście 10.**
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości. 3. Rozwój turystki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego. 4. Zwiększenie udziału społeczności lokalnej w życiu kulturalnym miasta.
Działania	1. Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. 2. Poprawa stanu zagrożonych obiektów o wartości zabytkowej. 3. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 4. Podniesienie konkurencyjności terenu. 5. Modernizacja i remont istniejącej substancji mieszkaniowej. 6. Tworzenie lokalnych centrów aktywizacji społecznej na terenie rewitalizowanym – integracja międzypokoleniowa i wzajemna edukacja.
Opis projektu	Remont zabytkowego budynku w historycznym układzie urbanistycznym Krakowskiego Przedmieścia. Przywrócenie estetyki elewacji, poprawa stanu technicznego budynku, wraz z dachami i klatkami schodowymi. Przeznaczenie piwnic po remoncie na cele kulturalno – oświatowo – turystyczne. Remont podwórek, łączących się prześwitami bramnymi z Traktem Królewskim.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Budynek przy ul. Krakowskie Przedmieście 10, kamienica Szpremonta. Rok budowy –1743, przebudowana w 1770 r., odbudowana w roku 1950. W obu budynkach podjęto już prace remontowe i wykonano izolacje pionowe piwnic.
Termin realizacji projektu	2007 – 2009 r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2008 - 275423,20 zł (remont elewacji, izolacja piwnic, remont dachu) 2009 - 184576,80 zł (remont piwnic, podwórza, instalacji, klatki schodowej) razem: 460000,00zł
Stopień zaawansowania projektu	Do wykonania pozostał remont podwórza i klatki schodowej
Beneficjent	m. st. Warszawa

6. AL. JEROZOLIMSKIE 59

Tytuł projektu	**Nadbudowa i remont budynku przy Al. Jerozolimskich 59**
Cele projektu	1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Przywrócenie nieruchomościom ich utraconej wartości.
Działania	1. Odnowa zasobów dziedzictwa kulturowego. 2. Promocja działań o znaczeniu turystyczno-kulturowym. 3. Tworzenie warunków dla organizacji konferencji i wydarzeń o charakterze wystawienniczym i targowym. 4. Modernizacja, remont, rozbudowa istniejącej substancji mieszkaniowej oraz budynków użyteczności publicznej.
Opis projektu	Kamienica jest jedną z nielicznych, które szczęśliwie nie uległy całkowitemu zniszczeniu podczas drugiej wojny światowej. Zniszczona została jej tylko górna kondygnacja i dach. W ramach projektu możliwa jest nadbudowa, z próbą przywrócenia oryginalnego dachu mansardowego z lukarnami oraz dobudowa, od strony podwórza, szybu windowego oraz odtworzenia oficyny. Wtórna zabudowa w postaci parterowego pawilonu handlowego w głębi podwórza do bezwzględnej likwidacji, podwórze do zagospodarowania. Nadbudowa budynku pozwoli rozszerzyć działalność edukacyjną British Institute. Dotychczasowy użytkownik prowadzi w budynku od kilkudziesięciu lat działalność edukacyjną. Jest to szkoła. Zajęcia prowadzone są tam na najwyższym poziomie. Jednak ze względu na ograniczoną liczbę pomieszczeń lekcyjnych nie można przyjąć wszystkich chętnych słuchaczy. W trakcie przywracania dawnego wyglądu pierzei Alei Jerozolimskich (nadbudowa budynku) nadbudowana część służyłaby celom edukacyjnym. Odbudowana kondygnacja przywróciłaby kamienicy pierwotny wygląd.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Budynek, wybudowany w latach 1859-1860 jako mieszkalny, obecnie użytkowy (British Institute). Pierwotnie przekryty dachem mansardowym z lukarnami, obecnie płaskim dachem o konstrukcji drewnianej, poddasze nieużytkowe. Pierwsza kamienica czynszowa na zachód od ulicy Marszałkowskie, wzorcowy przykład czynszówki z najwcześniejszej fazy rozwojowej, powinna odzyskać dawną formę. W ramach modernizacji możliwa jest nadbudowa, z próbą przywrócenia oryginalnego dachu z lukarnami i dobudowaniem od strony podwórza szybu windowego. Obecnie zapadlina urbanistyczna w pierzei Al. Jerozolimskich w odniesieniu do wysokości dwu sąsiednich budynków wypełniana jest reklamą ustawioną na dachu. Uzyskana zostanie rewitalizacja zdegradowanego obszaru miejskiego w ramach stopniowego przywracania Alejom Jerozolimskim dawnego wielkomiejskiego charakteru.
Termin realizacji projektu	2008-2011 rok
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	2008 r. – 180 000 zł projekt, uzgodnienia 2009 r. – 2 000 000 zł 2010 r.- 3 000 000 zł 2011 r. - 3 000 000 zł razem: 8180000 zł
Stopień zaawansowania projektu	Wykonano ekspertyzę stanu technicznego budynku z oceną możliwości nadbudowy.
Beneficjent	m. st. Warszawa

7. Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie

Tytuł projektu	**Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie – I etap.**
Cele projektu	Celem ogólnym projektu jest rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego; ożywienie gospodarcze i społeczne obszaru poddanego procesowi rewitalizacji w wyniku osiągnięcia przez: Przeciwdziałanie degradacji cennego zabytku narodowego poprzez wdrożenie kompleksowego programu renowacji i remontu Murów Obronnych Starego miasta oraz uwypuklenie walorów historycznych i estetycznych obiektu (produktem tych działań będzie pow. zmodernizowanych obiektów dziedzictwa kulturowego, a rezultatem – obiekt zabezpieczony przed zagrożeniami.
Działania	- Prace konserwatorskie, - Roboty murarskie, - Roboty zabezpieczeniowe
Opis projektu	Przedmiotem projektu jest remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta. W zakresie prac projektu wchodzi: wzmocnienie strefy oparcia murów na kamiennej ławie fundamentowej, wzmocnienie konstrukcji naziemnej, likwidacja wyboczeń płaszczyzny, zabezpieczenie korony muru, renowacja powierzchni elewacyjnych-likwidacja wysoleń i glonów, wymiana spoin.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przeciwdziałanie degradacji cennego zabytku narodowego poprzez wdrożenie kompleksowego programu renowacji i remontu Murów Obronnych Starego miasta oraz uwypuklenie walorów historycznych i estetycznych obiektu (produktem tych działań będzie pow. zmodernizowanych obiektów dziedzictwa kulturowego, a rezultatem – obiekt zabezpieczony przed zagrożeniami.
Termin realizacji projektu	2005 – 2008. Projekt zrealizowany
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	14 144 554 PLN.
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zakończony w 2008r.
Beneficjent	miasto stołeczne Warszawa

PROJEKTY ZGŁOSZONE PRZEZ BENEFICJENTÓW ZEWNĘTRZNYCH

Modernizacji ośrodka opieki „Caritas" w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62.

Tytuł projektu	**Modernizacji ośrodka opieki „Caritas" w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62.**
Cele projektu	Celem projektu jest ożywienie gospodarcze i społeczne m. st. Warszawy
Działania	– remont obiektu użyteczności publicznej mieszczącego się w zabytkowym budynku w obrębie historycznego centrum Warszawy, – wzmocnienie funkcji społeczno-zdrowotnej pełnionej w ramach modernizowanej infrastruktury publicznej. W ramach projektu przewiduje się: – zmianę układu pomieszczeń związanych z dostosowaniem do wymogów sanitarnych oraz BHP, – adaptację ciągów komunikacyjnych do potrzeb osób niepełnosprawnych (w tym montaż windy. – przebudowę instalacji sanitarnych oraz elektrycznej w celu eliminacji zagrożeń związanych z ich złym stanem technicznym, instalację systemu przeciwpożarowego oraz montaż sieci monitoringu.
Opis projektu	Planowana inwestycja obejmuje remont i częściową przebudowę wnętrza obiektu wchodzącego w skład zabudowy infrastruktury społecznej – kompleksu budynków „Caritas" Archidiecezji Warszawskiej przy ul. Krakowskie Przedmieście 62. Projekt dotyczy zabytkowego Pałacu Kazanowskich.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	W obiekcie podlegającym remontowi prowadzona jest działalność opiekuńczo-lecznicza, zgodna z programową działalnością „Caritas" Archidiecezji Warszawskiej w zakresie rozwiązywania problemów społecznych. Konieczność działań remontowych narzucona jest z jednej strony wymogami sanitarnymi i BHP, z drugiej zaś fatalnym stanem technicznym infrastruktury wewnątrz budynku. Planowane przedsięwzięcie jest konsekwencją wdrażanej od kilku lat strategii remontowo-renowacyjnej, związanej z kompleksem obiektów podległych „Caritas" Archidiecezji Warszawskiej. Rezultatem tej strategii jest stałe podnoszenie jakości usług społecznych, świadczonych w ramach tych budynków.
Termin realizacji projektu	2005 – 2008.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	Koszty łączne: 3.355.400,91 W roku 2005: 84.668,00 W roku 2006: 244,00 W roku 2007: 2.427.211,50 W roku 2008: 843.277,41
Stopień zaawansowania projektu	Projekt zrealizowany, prace ukończono w 2008r.
Beneficjent	„Caritas" Archidiecezji Warszawskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 62.

Rewitalizacji kamienicy „Dom Gaya" przy ul. Bednarskiej.

Tytuł projektu	**Rewitalizacji kamienicy „Dom Gaya" przy ul. Bednarskiej 28/30.**
Cele projektu	Celem projektu jest ożywienie gospodarcze i społeczne m. st. Warszawy
Działania	• modernizacja i poprawa warunków architektonicznych zabytkowej kamienicy położonej w obrębie historycznego centrum Warszawy, • wzmocnienie funkcji społeczno-zdrowotnej pełnionej przez obiekt użyteczności publicznej.
Opis projektu	Planowana inwestycja obejmuje kompleksowy remont elewacji zewnętrznej oraz odtworzenie ozdobnych elementów architektonicznych zabytkowego budynku tzw. „Domu Gaya", wchodzącego w skład kompleksu budynków „Caritas" Archidiecezji Warszawskiej przy ulicy Krakowskie Przedmieście 62. Modernizacja elewacji obejmować będzie zarówno stronę kamienicy od ul. Bednarskiej, jak i od wewnętrznego dziedzińca.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Przedmiot inwestycji stanowi siedziba bursy promocji zawodowej dla dziewcząt, a także hospicjum stacjonarnego i zakładu opiekuńczo-leczniczego. Lokalizację znajdują tam również ogólnodostępne punkty usługowe: restauracja, herbaciarnia i kwiaciarnia (dostępne od strony ul. Bednarskiej), odwiedzane przez okoliczną społeczność a także innych mieszkańców Warszawy i turystów. Projekt jest kontynuacją i zwieńczeniem prowadzonych od kilku lat zadań rewitalizacyjnych budynku pełniącego istotne funkcje społeczne.
Termin realizacji projektu	IX/X 2007 – VIII 20.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	802.000,00 zł. 2007 – do 50.000,00 zł. 2008 – 752.000,00 zł razem: 1604000 zł
Stopień zaawansowania projektu	Realizacja projektu jest zawieszona.
Beneficjent	„Caritas" Archidiecezji Warszawskiej w Warszawie, ul. Krakowskie Przedmieście 62.

Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów.

Tytuł projektu	**Remont Synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów.**
Cele projektu	– ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, – rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Działania	1. Odnowa budowlano - architektoniczna wraz z modernizacją urządzeń sieciowych infrastruktury technicznej w celu ożywienia społeczno – gospodarczego 2. Ułatwienia w poruszaniu się w przestrzeni publicznej dla osób niepełnosprawnych, 3. Wprowadzenie systemu monitoringu i lub budowa (remont) oświetlenia na obszarach o zwiększonej przestępczości. Cel projektu jest zgodny z wybranymi celami Priorytetu V. Wzmacnianie roli miast w rozwoju regionu, będącego elementem Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego 2007-2013. W szczególności projekt doskonale wpisuje się w realizację celu zakładającego wzrost atrakcyjności miast poprzez rozwój kultury, turystyki i rekreacji. Realizacja projektu pozwoli na interwencję m.in. w obszarach: - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego; - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych.
Opis projektu	Przedmiotem projektu jest remont zabytkowego budynku Synagogi Nożyków przy ulicy Twardej 6 – jedynej warszawskiej synagogi ocalałej z pożogi II wojny światowej. Przewidywany zakres prac, które zostaną wykonane to: renowacja północnej i południowej elewacji, remont dachu, klatek schodowych, wymiana stolarki okiennej, modernizacja instalacji grzewczej, renowacja wnętrza (tynki, gipsy, malowanie), instalacja iluminacji zewnętrznej. Stworzenie i urządzenie Centrum Informacji Turystycznej w Synagodze Nożyków, dostępnego przez 7 dni w tygodniu (wraz z multimedialnym kioskiem informacyjnym - bezobsługowym, elektronicznym punktem informacji turystycznej, służącym pomocą poza godzinami pracy Centrum), gromadzącego i przetwarzającego informacje z zakresu turystyki z terenu działania Centrum, zajmującego się dystrybucją informacji i jej udostępnianiem zainteresowanym, współpracą z branżą turystyczną i szkołami (lekcje w synagodze), poradnictwem dla turystów indywidualnych i organizatorów wypoczynku, wydawaniem i kolportażem materiałów informacyjnych i promocyjnych. Przedmiotem prac etapu pt.: Przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów – jest opracowanie nowego szlaku turystycznego w Warszawie. W zakres projektu wchodzi: opracowanie opisowe szlaku wraz z dokumentacją historyczną, opracowanie folderów (w językach: polskim, hebrajskim i angielskim), opracowanie materiałów do ekspozycji w nowoczesnych nośnikach informacji miejskiej, oznakowanie szlaku na ciągach ulicznych, montaż nośników informacji typu Citylight. Docelowo planowany jest montaż 10 konstrukcji typu Citylight i 3 konstrukcji typu Citylight Pilar System. W ramach promocji realizacji projektu zorganizowany zostanie cykl imprez pod

	nazwą „Dzień Otwarty w Gminie Żydowskiej w Warszawie”. Projekt swym zasięgiem obejmuje dwie dzielnice – Śródmieście i Wolę. Jego specyfika – realizacja szlaku turystycznego łączącego zabytki zlokalizowane na terenie obydwóch ww. dzielnic – dyktuje konieczność całościowego ujęcia, bez podziału prac na odrębne realizacje w poszczególnych jednostkach administracyjnych. Jest to warunkiem sprawnego przeprowadzenia i powodzenia całości realizacji. Wcielenie w życie projektu uzależnione jest jednak od zawarcia go w odrębnych Mikroprogramach Rewitalizacji każdej z dzielnic, oraz uzyskania poparcia każdej z Rad Dzielnicy – w odniesieniu do tych części projektu, które terytorialnie przynależą danej jednostce – o co beneficjent będzie zabiegał.
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Realizacja projektu pozwoli na interwencję m.in. w obszarach: - Ochrona i zachowanie dziedzictwa kulturowego; - Inne wsparcie na rzecz wzmocnienia usług turystycznych. Ponadto, projekt jest zgodny ze wszystkimi strategicznymi celami Lokalnego Uproszonego Programu Rewitalizacji m.st. Warszawy:
Termin realizacji projektu	2007 – 2010.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na lata realizacji	3315650 PLN Koszt realizacji na terenie dzielnicy Śródmieście
Stopień zaawansowania projektu	W 2008r. wykonano remont elewacji Synagogi Nożyków.
Beneficjent	Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie, ul. Twarda 6.

Modernizacja zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej jako element wdrażania koncepcji zabytkowego Placu Konstytucji 6 w Warszawie z jego wielkomiejskim potencjałem.

Tytuł projektu	**Modernizacja zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej jako element wdrażania koncepcji zabytkowego Placu Konstytucji 6 w Warszawie z jego wielkomiejskim potencjałem.**
Cele projektu	Głównym celem projektu jest przeciwdziałanie niekorzystnemu zjawisku wyludniania się centrum Warszawy, głównie ze względu na mało sprzyjające warunki do zamieszkania oraz do odpoczynku podczas dni wolnych od pracy. Realizacja projektu w zaczym stopniu pozwoli zapobiec dalszej degradacji tego terenu a nawet spowoduje jego znaczne ożywienie społeczno-gospodarcze. Zmiany dokonane w wyniku realizacji projektu zapoczątkują niezwykle potrzebne i społecznie pożądane działania rewitalizacyjne całego Placu Konstytucji wraz z jego sąsiedztwem, aby stawał się on bardziej przyjazny mieszkańcom Dzielnicy oraz osobom przyjeżdżającym do Stolicy.. Cele: 1. Ożywienie społeczno-gospodarcze poprzez podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki. 2. Zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla. **3.** Integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Działania	
Opis projektu	Planowane prace do wykonania: – Renowacja attyki budynku, – IV etap remontu balkonów (elewacja od strony północnej od strony podwórka, łącznie z oczyszczeniem elewacji i jej docieplenie, - – Wykonanie instalacji odgromowej, - (termin realizacji 2009 r.). – Docieplenie dachu budynku, - (termin realizacji 2009 r.). – Modernizacja świetlików znajdujących się na dachu budynku, – Remont pomieszczeń gospodarczych i piwnic, - (termin realizacji 2009 r.). – Wykonanie antenowej instalacji zbiorowej, - (termin realizacji 2011 r.). – Modernizacja istniejącego monitoringu, – Modernizacja parkingu i uregulowanie praw do terenu, (termin realizacji 2010 r.). – Nowa aranżacja terenów zielonych, - (termin realizacji 2011 r.). – Ogrody zielone na antresoli, – Stworzenie podziemnego lokalu w narożniku Pl. Konstytucji i ul. Koszykowej (użytkowanego głównie dla studentów Politechniki Warszawskiej – forma informacyjno--użytkowa w postaci kafejki intrnetowej z punktem ksero i mini barem – pomieszczenia dostępne dla osób niepełnosprawnych zaprojektowane bez barier architektonicznych). Po uprzednich konsultacjach z Samorządem Studenckim Politechniki Warszawskiej,
Uzasadnienie dla realizacji projektu	Realizacja projektu w zaczym stopniu pozwoli zapobiec dalszej degradacji tego terenu a nawet spowoduje jego znaczne ożywienie społeczno-gospodarcze. Zmiany dokonane w wyniku realizacji projektu zapoczątkują niezwykle potrzebne i społecznie pożądane działania rewitalizacyjne całego Placu Konstytucji wraz z jego sąsiedztwem, aby stawał się on bardziej przyjazny mieszkańcom Dzielnicy oraz osobom przyjeżdżającym do Stolicy.
Termin realizacji projektu	2007-2011r.
Wartość projektu w PLN w rozbiciu na	– Rok 2007 – 120 tys. zł. – Rok 2008 – 1 400 tys. zł. – Rok 2009 – 560 tys. zł.

lata realizacji	– Rok 2010 – 2 200 tys. zł. – Rok 2011 – 120 tys. zł. Całkowita wartość projektu wyniesie 4 400 tys zł. (w tym prace przygotowawcze 150 tys. zł, oraz prace inwestycyjne i związane z procesem inwestycyjnym 4 250 tys. zł.). Do momentu pozyskania refundacji kosztów , projekt w całości będzie finansowany ze źródeł własnych Wspólnoty Mieszkaniowej Plac Konstytucji 6 w Warszawie.
Stopień zaawansowania projektu	Termin realizacji projektu - nie rozpoczęty, Wspólnota posiada audyt energetyczny. Dysponuje również koncepcją podziemnego pomieszczenia.
Beneficjent	Wspólnota Mieszkaniowa budynku przy Placu Konstytucji 6.

PROJEKTY TOWARZYSZĄCE PROGRAMOWI REWITALIZACJI

1. Odnowa kamienic przy ulicy Piwnej 3/5, 7, 7A, oraz Plac Zamkowy 1/13 – poprawa atrakcyjności zabudowy Placu Zamkowego – Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO.

Celem projektu jest: wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców oraz poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw. W założeniach projektu ma to mieć wpływ na ożywienie społeczno-gospodarcze oraz promowanie przedsiębiorczości na terenie wspólnoty.

Efektem wprowadzenia do realizacji projektu mają być: rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Założenia te mają być osiągnięte za pomocą: modernizacji technicznej budynków, remontu części wspólnych oraz aktywizacji mieszkańców rewitalizowanego terenu.

Termin realizacji 2007-2015. Projekty techniczne będą wykonywane po określeniu pilności potrzeb.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa Piwana 3/5, 7, 7a oraz Pl. Zamkowy 1/13 w Warszawie.

2. Remont kamienicy przy ul. Brzozowej 31/33 jako uzupełnienie prac rewitalizacyjnych warszawskiej Starówki.

Celem projektu jest: renowacja zabytkowej tkanki mieszkaniowej, poprawa jakości życia mieszkańców, odnowa zdegradowanych zasobów mieszkaniowych, wykonanie niezbędnych remontów w budynku odbudowanym po zniszczeniach wojennych, poprawa estetyki poprzez remont, rozwój społeczno- turystyczny poprzez podniesienie walorów estetycznych budynku, poprawa bezpieczeństwa mieszkańców i przechodniów poprzez remont dachu, instalacji kanalizacyjnej i elektrycznej oraz poprzez instalację oświetlenia i mionitoringu, rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla.

Projekt przewiduje wykonanie wymiany instalacji technicznych, remont klatki schodowej, dachu, elewacji, wymianę okien w częściach wspólnych, instalację dodatkowego oświetlenia wraz z monitoirngiem, izolację przeciwwilgociową oraz remont nawierzchni podwórza.

Efektem tych działań będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla.

Termin realizacji projektu wspólnota przewiduje na lata 2008 -2011. Projekty techniczne będą wykonywane po określeniu pilności potrzeb.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Brzozowej 31/33 w Warszawie.

3. Nowe Miasto w starym stylu: przywrócenie świetności zabytkowych kamienic ul. Freta 2, 4/6 ul. Mostowa 20/22, 26/28, 30 w Warszawie.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego wspólnoty, poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa bezpieczeństwa poprzez wprowadzenie monitoringu, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu poprzez wprowadzenie nowych funkcji podwórka oraz utworzenie biblioteczki wspólnotowej.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych oraz adaptację pomieszczenia w piwnicy na cele społeczne. Efektem tych działań będzie: ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu 2008 – 2013r. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilności prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Freta 2/4/6 oraz przy ul. Mostowej 20/22, 26/28 i 30 w Warszawie.

4. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Mostowej 21, 23/25, 27/29 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiej „Starówki" – światowego dziedzictwa UNESCO.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja oraz poprawa warunków dla funkcjonowania przedsiębiorczości i działań społeczno – kulturalnych.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku oraz remont części wspólnych. Efektem tych działań będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008 – 2013. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Mostowej 21, 23/25, 27/29 w Warszawie.

5. Nowa Starówka, nowe szanse – rewitalizacja kamienic przy ul. Rycerskiej 4/6, 8, 10, 12 oraz Wąski Dunaj 7 w Warszawie.

Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Projekt przewiduje naprawę i wymianę instalacji technicznych w częściach wspólnych budynku, nową aranżację podwórza, remont chodników, wymianę okien i drzwi w częściach wspólnych, wymianę poręczy na klatkach schodowych, remont dachów, przekształcenie dwóch pomieszczeń w suterenie na cele społeczne i galerię/pracownię malarską.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Rycerskiej 4/6, 8, 10, 12 oraz przy ul. Wąski Dunaj 7 w Warszawie.

6. Renowacja zabytkowych kamienic przy ul. Piekarska, Piwna, Wąski Dunaj w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Starego Miasta - Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, wzrost bezpieczeństwa poprzez montaż systemu monitoringu oraz poprawa warunków dla funkcjonowania przedsiębiorczości i działań społeczno-kulturalnych.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych oraz działania na rzecz społeczności lokalnej takie jak: „Starówka od podwórka", promocja młodych artystów pod hasłem Ateneum Młodych oraz współpraca przy organizowaniu działań kulturalnych z Filią Muzeum Historycznego m. st. Warszawy, Muzeum Farmacji.

Efektem tych działań ma być ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa zdolności komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2015. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Piekarskiej, Piwnej i Wąski Dunaj w Warszawie.

7. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Freta 29/31, 33/35, 37, 39, 41/43, 45/47, 49/51, 53/55ul. Koźla 2/4, 6/8, 16/18, 20/22, 24/26 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta - Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, zmiana nastawienia mieszkańców do otaczającej rzeczywistości, wzrost zatrudnienia oraz poprawa bezpieczeństwa poprzez montaż systemu monitoringu.

Projekt przewiduje remont kotłowni, węzła co, wymianę instalacji ciepłej wody i co, gazowej, elektrycznej, wodno-kanalizacyjnej wraz z zamontowaniem wodomierzy, wymianę instalacji odgromowej, wymianę okien na klatkach schodowych, remont kominów, remont dachów, remont elewacji wraz z izolacją przeciwwilgociową, wykonanie altanki śmietnikowej, remont pomieszczenia po składzie opału z przeznaczeniem na grotę solną, wykonanie oświetlenia podwórzy, wymianę bram, aranżację zieleni wraz z remontem chodników i schodów zewnętrznych, wymianę skrzynek pocztowych, remont piwnic i pomieszczeń gospodarczych.

Efektem realizacji projektu ma być ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiąkszenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Freta 29/31,33/35,37, 39, 41/43, 45/47, 49/51, 53/55 oraz przy ul. Koźlej 2/4, 6/8, 16/18, 20/22, 24/26.

8. Przywrócenie świetności historycznego budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Pl. Konstytucji 5 w Warszawie w ramach rewitalizacji Placu Konstytucji.

Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, rozwój społeczno-gospodarczy oraz wzbogacenie zasobów turystycznych dzielnicy Śródmieście.

Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych z dostosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych, poprawa bezpieczeństwa, nadanie nowych funkcji nieużytkowanym powierzchniom oraz działanie integrujące, polegające na zorganizowaniu "klubiku spotkań", galerii pamiątkowych zdjęć mieszkańców w ciągach komunikacyjnych oraz utworzenie gabinetu dla pielęgniarki oraz terapeuty. Planowane są również rewie mody w arkadach budynku.

Efektem realizacji projektu będzie o ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, integracja mieszkańców zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Poprawie ma ulec estetyka budynku oraz mają powstać nowe miejsca pracy.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy pl. Konstytucji 5.

9. Modernizacja budynku Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej przy ul. Waryńskiego 26 w Warszawie z adaptacją strychu na cele społeczno – gospodarcze.
Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców, ich integracja, rozwój społeczno-gospodarczy oraz wzbogacenie zasobów turystycznych Śródmieścia.
Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych, poprawę estetyki budynku, poprawę bezpieczeństwa, termomodernizację budynku oraz powstanie Klubu Mieszkańca.
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców oraz poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu. Ponadto, beneficjent przewiduje powstanie nowych powierzchni, które będą wynajmowane małym i średnim przedsiębiorcom oraz powstanie nowych miejsc pracy.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Waryńskiego 26.

10. Przywrócenie świetności ocalałej po wojnie, historycznej kamienicy przy ulicy Sienkiewicza 4 w Warszawskim Śródmieściu
Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych (dach, okna, klatki schodowe, dźwigi), instalację monitoringu oraz działania o charakterze społecznym, polegające na spotkaniach z artystami i promocji sztuki współczesnej.
Efektem realizacji projektu będzie poprawa estetyki budynku, zwiększenie atrakcyjności turystycznej okolicy, ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2008-2013. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Sienkiewicza 4.

11. Remont budynku Wspólnoty Mieszkaniowej Marszałkowska 45/49 w ramach rewitalizacji Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie.
Celem projektu jest poprawa jakości życia mieszkańców, ich integracja oraz wzbogacenie zasobów turystycznych Śródmieścia.
Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych oraz poprawę bezpieczeństwa (adaptacja pomieszczenia dla dozorcy, monitoring klatek schodowych, domofony).
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Marszałkowskiej 45/49.

12. Wzmocnienie funkcji turystycznej, kulturalnej i społecznej kamienic przy ulicy Brzozowej 1/3 i Jezuickiej 6/8 na obszarze warszawskiego Starego Miasta – Światowego Dziedzictwa Kultury UNESCO.
Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego historycznego kompleksu urbanistyczno – architektonicznego, wzbogacenie oferty turystyczno-kulturalnej, poprawa jakości życia mieszkańców, wzajemna integracja, aktywizacja mieszkańców rewitalizowanej Wspólnoty oraz okolicznych wspólnot oraz poprawa warunków działalności przedsiębiorstw działających w budynkach wspólnoty.
Projekt przewiduje naprawę i wymianę instalacji technicznych w częściach wspólnych kamienic, remont klatek schodowych, wymianę pionów elektrycznych, wymianę stolarki okiennej na klatkach schodowych oraz remont śmietnika. Ponadto w zakres prac wejdzie adaptacja pomieszczeń pralni i

suszarni na strychu kamienicy przy ul. Brzozowej 1/3, na cele gospodarczo-społeczne (powstanie tam Punkt Obsługi Turystów oraz Klub Mieszkańca) oraz adaptacja schronu na cele kulturalno-gospodarcze (ma tu powstać galeria wystawowa sztuki współczesnej, która da pracę czterem osobom).
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Brzozowej 1/3 i Jezuickiej 6/8.

13. Rynek Starego Miasta - 4/6, 8, 10, 12/14, 16 Brzozowa - 5/7/9, 11/13 Nowe oblicze warszawskiego Starego Miasta: bezpieczne, estetyczne, historyczne.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja, wzrost bezpieczeństwa oraz poprawa warunków funkcjonowania przedsiębiorstw oraz instytucji kulturalno społecznych.
Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych (montaż wind, remont klatek schodowych, kominów, elewacji, dachów, piwnic i pomieszczeń gospodarczych, wymianę skrzynek pocztowych, nową aranżację zieleni podwórka, wymianę okien piwnicznych, renowację zegara, zainstalowanie monitoringu). Projekt będzie uzupełnieniem działań o charakterze społecznym, polegających na stworzeniu galerii Muzeum Historycznego m. st. Warszawy (w ramach dofinansowania z Funduszu Norweskiego).
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy Rynku Starego Miasta 4/6, 8/10, 12/14, 16 oraz przy ul. Brzozowej 5/7/9, 11/13.

14. Renowacja wielorodzinnych kamienic przy ul. Zakroczymskiej 3b, 5, 7, 9, 9a, 11, 11a w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta – Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa atrakcyjności zabudowy ul. Zakroczymskiej, poprawa jakości życia mieszkańców i ich integracja oraz poprawa warunków funkcjonowania „Piwnicy na Wójtowskiej", prowadzącej działalność kulturalną.
Projekt przewiduje modernizację instalacji technicznych budynków, remont części wspólnych oraz działania o charakterze kulturowym w „Piwnicy na Wójtowskiej".
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2012. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Zakroczymskiej 3b, 5, 7, 9, 9a, 11, 11a.

15. Renowacja wielorodzinnej kamienicy przy ul. Podwale 29 w ramach odnowy substancji mieszkaniowej warszawskiego Nowego Miasta - Pomnika Historii.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę zasobu mieszkaniowego, poprawa jakości życia mieszkańców, poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw oraz integracja i aktywizacja mieszkańców.
Projekt przewiduje wykonanie remontu elewacji, modernizację instalacji technicznych budynku, remont części wspólnych (klatki schodowe, kominy, dach), zainstalowanie monitoringu oraz działania społeczno-kulturalne, polegające na zorganizowaniu w prześwicie bramowym ekspozycji dzieł sztuki oraz dystrybucji ulotek promujących ten rejon Warszawy. Ma tu powstać również „skrzynia pełna literatury", gdzie mieszkańcy będą mogli wkładać przeczytane książki i wypożyczać te, których jeszcze nie przeczytali.
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców, zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2012. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Podwale 29.

16. Wzmocnienie walorów estetycznych oraz użytkowych kamienicy przy ulicy Andersa 26 w Warszawie – kontynuacja prac związanych z odnową budynku.

Celem projektu jest wzmocnienie aktywizacji oraz integracji mieszkańców z innymi, przyległymi wspólnotami, poprzez stworzenie klub mieszkańca. Poprawa jakości życia mieszkańców poprzez remonty, poprawa warunków dla działalności przedsiębiorstw znajdujących się w budynku oraz stworzenie warunków dla rozwoju usług turystycznych.
Projekt przewiduje wykonanie remontu elewacji budynku, klatek schodowych, piwnic wraz z zagospodarowaniem wolnych pomieszczeń, wymianę instalacji technicznych budynku, doposażenie w instalacje ccw i co, adaptację pomieszczenia z przeznaczeniem na klub mieszkańca, zainstalowanie monitoringu i szlabanu w bramie, a także montaż tablicy upamiętniającej tragedię i męczeństwo Żydów w getcie (tablica będzie współgrała z istniejącym już szlakiem Pamięci Męczeństwa i Walki Żydów, powstałym w 1988r.).
Efektem realizacji projektu będzie modernizacja istniejącej substancji mieszkaniowej, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2007-2010. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynków przy ul. Andersa 26.

17. Podniesienie jakości życia mieszkańców, estetyki oraz bezpieczeństwa poprzez rewitalizację wielorodzinnych budynków mieszkalnych przy ul. Smolna 8,10, Szczygla 8 w Warszawie.

Celem projektu jest odnowa zasobów mieszkaniowych, podniesienie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa estetyki terenów oraz poprawa jakości życia mieszkańców.
Projekt przewiduje modernizację infrastruktury mieszkaniowej, remont balkonów i elewacji, docieplenie ścian zewnętrznych i stropodachu, wymianę instalacji technicznych budynku, remont dachu, wymianę stolarki okiennej na klatkach schodowych, modernizacje wejść oraz malowanie klatek schodowych. Ponadto, ma być wykonana nowa aranżacja otoczenia (rekultywacja terenów przylegających do budynku, montaż ławek, wykonanie placu zabaw dla dzieci) instalacja systemu monitoringu, montaż urządzeń ppoż. Spółdzielnia mieszkaniowa chce organizować festyny w soboty i niedziele, wydawać biuletyn promocyjny, stworzyć warunki do rozwoju przedsiębiorczości (poprzez adaptację pomieszczeń na lokale użytkowe), rozwijać działalności kulturalną, edukacyjną i społeczną poprzez organizację Klubu Seniora, Klubu Przyjaciół Skarpy, Domu dziennego pobytu. Chce również wzmocnić bazę sportową(poprzez montaż urządzeń sportowych).
Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2014. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie Spółdzielnia Mieszkaniowa SKARPA.

18. Przedmiotem projektu jest remont elewacji wraz z ociepleniem ścian i stropodachu budynków przy ul. Świętokrzyskiej 35, Chmielnej 35 i Zgoda 13. Nowe elewacje budynków zostaną wykonane na terenie Warszawy w dzielnicy Śródmieście i są elementem tzw. „Ściany Wschodniej ul. Marszałkowskiej".

Celem projektu jest ożywienie społeczno-gospodarcze, modernizacja, remont i rozbudowa istniejącej substancji mieszkaniowej, wzrost inwestycji podnoszących konkurencyjność terenu oraz rozwój turystyki i kultury w oparciu o zasoby dziedzictwa kulturowego.
Projekt polega na wymianie starej, nieestetycznej i zagrażającej bezpieczeństwu przechodniów elewacji na nową wraz z ociepleniem ścian.
Efektem realizacji projektu będzie podniesienie jakości przestrzeni publicznej, zgodnie z zasadami ładu przestrzennego i estetyki, promowanie przedsiębiorczości oraz oszczędzanie energii cieplnej o 22%.
Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.
Beneficjentem będzie Spółdzielnia Mieszkaniowa CENTRUM 1.

19. Stworzenie galerii artystycznej w podcieniach budynku w Warszawie przy ul. Świetojerskiej 24.

Celem projektu jest wzmocnienie atrakcyjności turystycznej Warszawy poprzez odnowę części frontowej budynku, poprawę estetyki centralnych terenów dzielnicy, humanizacja środowiska mieszkaniowego, poprawa stanu środowiska naturalnego, wzmocnienie lokalnych więzi kulturowych i społecznych mieszkańców, propagowanie wiedzy o historii i zabytkach dzielnicy, wspieranie twórczości artystycznej, promowanie rozwoju nowych szlaków turystycznych, integracja mieszkańców poprawa stanu technicznego i estetyki budynku, poprawa bezpieczeństwa mieszkańców poprzez wprowadzenie monitoringu oraz upowszechnienie wiedzy o lokalnym programie rewitalizacji, jego celach i planowanych działaniach wśród społeczności lokalnej.

Projekt przewiduje wykonanie hydroizolacji tarasu, oczyszczenie piaskowca oraz restauracja części otynkowanych w podcieniach, ułożenie płyt granitowych w podcieniach, zainstalowanie oświetlenia podłogowego i ściennego w podcieniach, aranżacja zieleni otaczającej budynek oraz monitoring.

Efektem realizacji projektu będzie ożywienie społeczno-gospodarcze, rozwój turystyki i kultury, zwiększenie bezpieczeństwa mieszkańców, poprawa możliwości komunikacyjnych wewnątrz osiedla, integracja mieszkańców oraz zapobieganie i przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu.

Termin realizacji projektu przewidziano na lata 2009-2011. Projekty techniczne będą przygotowywane w oparciu o harmonogram uwzględniający pilność prac.

Beneficjentem będzie wspólnota mieszkaniowa budynku przy ul. Świętojerskiej 24.

ROZDZIAŁ VI

PLAN FINANSOWY WRAZ ZE ŹRÓDŁAMI FINANSOWANIA PROJEKTÓW

Realizacja poszczególnych projektów i zadań inwestycyjnych uzależniona jest od odpowiedniego montażu finansowego środków pochodzących z różnych źródeł. Bezwzględny priorytet w realizacji otrzymają projekty dofinansowane z funduszy strukturalnych, dotacji i innych środków zewnętrznych. Wskazane w Programie działania stanowią podstawę do konstruowania montażu finansowego i przygotowania aplikacji o wsparcie finansowe wskazanych projektów ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Europejskiego Funduszu Społecznego oraz programów wspólnotowych oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego (NMF).

Źródłami finansowania zadań będą:
- Fundusze strukturalne Unii Europejskiej,
- Budżet m. st. Warszawy,
- Gminny Fundusz Ochrony Środowiska (GFOŚ).

Fundusze strukturalne, których środki mogą być wykorzystane na zadania przedstawione
w Programie dotyczą:
- Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) oraz
- Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS).

Poniżej zostały przedstawione koszty całkowite projektów, objętych Programem według rodzajów beneficjentów oraz w rozbiciu na lata ich realizacji.
Wartości projektów określono szacunkowo, przy czym należy liczyć się ze wzrostem cen materiałów i robocizny w ciągu następnych lat. Niektóre terminy podano w przybliżeniu, szczególnie dla projektów jeszcze nie wprowadzonych do realizacji, ponieważ dalsze postępowanie będzie wynikiem decyzji miasta (jeśli chodzi o projekty miejskie).

Beneficjent: Miasto Stołeczne Warszawa (Dzielnica Śródmieście)

L.P	Nazwa Projekt	Podział na lata 2007 – 2013 w mln zł								Źródła finansowania
		2007	**2008**	**2009**	**2010**	**2011**	**2012**	**2013**	**2007-2013**	
1	„Remont budowlano-konserwatorski tzw. „Kamienicy Artystycznej Foksal 11”	2,43	3,88	0,20					**6,51**	budżet m. st. Warszawy
2	„Wymiana poszycia dachu i remont elewacji oficyny północnej oraz remont dachu oficyny południowej przy ul. Nowy Swiat 18/20”	0,06	0,33						**0,39**	budżet m. st. Warszawy
3	„Remont budynków przy ul. Brzozowej 6/8 i 6/8a	0,90	1,45						**2,35**	budżet m. st. Warszawy

4	„Adaptacja dawnej kotłowni przy budynku ul. Bednarskiej 9 na cele kulturalno-informacyjne”			0,25	0,38				**0,63**	budżet m.st. Warszawy,
5	„Remont zabytkowej kamienicy przy ul. Krakowskie Przedmieście 10”		0,28	0,18					**0,46**	budżet m. st. Warszawy
6	„Remont i konserwacja murów obronnych Starego Miasta w Warszawie”	5,17	4,48						**9,65**	budżet m. st. Warszawy
7	Nadbudowa i remont budynku przy Al. Jerozolimskich 59		0,18	2,0	3,0	3,0			**8,18**	Budżet m. st. Warszawy
SUMA		**8,56**	**10,60**	**2,63**	**3,38**	**3,0**			**28,17**	

Beneficjenci zewnętrzni

lp	nazwa projektu	Podział na lata w mln zł											Źródła finansowania
		2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	razem	
1	Modernizacja Ośrodka opieki społecznej "Caritas" w Warszawie przy ul. Krakowskie Przedmieście 62	0,08	2,42	0,84								**3,26**	Caritas Archidiecezji Warszawskiej
2	Rewitalizacja kamienicy "Dom Gaya" przy ul. Bednarskiej	0,8	0,05	0,75								**0,8**	Caritas Archidiecezji Warszawskiej
3	Remont synagogi Nożyków przy ul. Twardej 6, organizacja Dnia Otwartego w Gminie Żydowskiej w Warszawie, stworzenie Centrum informacji turystycznej w synagodze Nożyków oraz przygotowanie nowego szlaku turystycznego obejmującego obiekty i miejsca związane z kulturą i historią warszawskich Żydów.		0,08	3,4	4,43	0,23						**8,14**	Gmina Wyznaniowa Żydowska w Warszawie
4.	Modernizacja zasobów Wspólnoty Mieszkaniowej jako element wdrażania koncepcji zabytkowego Placu Konstytucji 6 w Warszawie z jego wielkomiejskim potencjałem.”		0,12	1,4	0,56	2,20	0,12					**4,40**	Wspólnota Mieszkaniowa przy Placu Konstytucji 6 – środki własne
	razem	**0,88**	**2,67**	**6,39**	**4,99**	**2,43**	**0,12**					**16,6**	

ROZDZIAŁ VII

WSKAŹNIKI PRODUKTÓW, REZULTATÓW, ODDZIAŁYWANIA

Realizacja projektów proponowanych w Programie będzie monitorowana na poziomie wskaźników: produktu, rezultatu i oddziaływania. Zgodnie z dotychczasowymi zapisami Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego poprzez powyższe wskaźniki rozumie się:
I. Produkt – bezpośredni, materialny efekt realizacji przedsięwzięcia mierzony konkretnymi wielkościami (długość drogi, zwiększona nośność mostu, przepustowość stacji uzdatniania wody, długość gazociągu, oddana do użytku powierzchnia itp.)
II. Rezultat – bezpośredni wpływ zrealizowanego produktu na otoczenie społeczno – ekonomiczne uzyskany natychmiast po zakończeniu Projektu (skrócenie czasu dojazdu, zapewnienie dojazdu do x firm, zmniejszenie emisji lub zrzutu zanieczyszczeń, stworzenie x nowych miejsc pracy itp.)
III. Oddziaływanie – długofalowe konsekwencje zrealizowanego projektu, wykraczające poza natychmiastowe efekty dla bezpośrednich beneficjentów (zmniejszenie liczby wypadków drogowych, zmiany strumienia ruchu pojazdów, poprawa poszczególnych parametrów stanu środowiska naturalnego, zmiana klasy czystości wód powierzchniowych, wzrost obrotów firm, które znajdują się w obszarze oddziaływania Projektu, przyrost lub utrzymanie miejsc pracy itp.).

Wskaźniki produktu powinny być sprawdzane okresowo - co najmniej raz na kwartał, wskaźniki rezultatu - corocznie lub po zakończeniu projektu, zaś wskaźniki oddziaływania weryfikowane będą corocznie lub po zakończeniu projektu, w ciągu kolejnych 5 lat.

I. Wskaźniki produktu

Liczba budynków poddanych renowacji
Powierzchnia zmodernizowanych terenów zielonych
Ilość obiektów zmodernizowanych, zaadoptowanych na cele sportowe, społeczne, kulturalne i edukacyjne
Powierzchnia obiektów zmodernizowanych, zaadoptowanych na cele sportowe, społeczne, kulturalne i edukacyjne
Powierzchnia budynków poddanych renowacji
Liczba budynków poddanych termo-renowacji
Liczba budynków poddanych remontowi/przebudowie infrastruktury technicznej
Liczba projektów walki z przestępczością i poprawy bezpieczeństwa mieszkańców
Liczba projektów przeciwdziałania bezrobociu
Powierzchnia usługowa w budynkach poddanych renowacji
Powierzchnia zmodernizowanej lokalnej bazy kulturalnej i sportowej
Powierzchnia terenów rewitalizowanych przeznaczonych na małą infrastrukturę
Powierzchnia wyremontowanej i przebudowanej infrastruktury publicznej na terenie zrewitalizowanym
Długość zmodernizowanych dróg na obszarach objętych rewitalizacją
Liczba zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej
Powierzchnia zmodernizowanych obiektów infrastruktury drogowej
Powierzchnia usługowa na zrewitalizowanych terenach

II. Wskaźniki rezultatu
Liczba przestępstw w rewitalizowanym obszarze
Wskaźnik wykrywalności przestępstw
Liczba przedsiębiorstw zlokalizowanych na terenie zrewitalizowanym
Liczba nowych ofert programowych w zakresie kultury i turystyki
Liczba obiektów zabezpieczonych przed zagrożeniami
Liczba nowych miejsc pracy powstała w wyniku realizacji projektów turystycznych i kulturalnych
Liczba osób korzystających z nowej lokalnej bazy kulturalnej i turystycznej
Powierzchnia usługowa faktycznie wykorzystywana
Liczba nowych przedsiębiorstw
Liczba nowych punktów usługowych na terenach zrewitalizowanych

III. Wskaźniki oddziaływania
Wskaźnik bezrobocia wśród mieszkańców terenów zrewitalizowanych
Migracje z terenów poddanych rewitalizacji
Liczba mieszkańców na terenach zrewitalizowanych
Liczba korzystających z nowych ofert programowych w zakresie kultury i turystyki
Stałe miejsca pracy w obszarze kultury i turystyki
Wskaźnik wykształcenia wśród mieszkańców terenów zrewitalizowanych
Liczba absolwentów szkół średnich na terenie zrewitalizowanym
Liczba utrzymanych miejsc pracy (w okresie 2 lat)
Liczba utrzymanych punktów usługowych (w okresie 2 lat)
Liczba osób uzależnionych o alkoholu
Liczba osób uzależnionych od narkotyków

ROZDZIAŁ VIII

SYSTEM OKRESOWEJ AKTUALIZACJI MIKROPROGRAMU.

Przygotowanie a potem realizacja Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy jest zgodne z wytycznymi Lokalnego Uproszczonego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005 – 2013 i odbywa się z zachowaniem zasad partnerstwa, zgodnie z wytycznymi zawartymi w art. 8 Rozporządzenia Rady Nr 1260/99 oraz zapisami Ustawy z dn. 12 maja 2000 r. o zasadach wspierania rozwoju regionalnego (Dz. U. Nr 48, poz. 550 z 2000 r.). Zgodnie z tą ustawą wszystkie działania z zakresu polityki rozwoju regionalnego państwa są opiniowane przez przedstawicielstwo partnerów społecznych.
W trakcie prac nad konstruowaniem Mikroprogramem Rewitalizacji dla Dzielnicy Śródmieście – Założenia do Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy - (projekt roboczy), były zaprezentowane w ramach obowiązkowych konsultacji społecznych ze środowiskiem partnerów społecznych, dotyczących rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m .st. Warszawy na spotkaniu Zarządu Dzielnicy Śródmieście Miasta Stołecznego Warszawy z mieszkańcami Dzielnicy w dniu 17 maja w Sali Konferencyjnej – Ośrodka Sportu i Rekreacji przy ul. Polnej 7a. Na spotkaniu zaprezentowany został dotychczasowy stan prac nad Mikroprogramem, jego założenia, wnioski z analizy stanu Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, wg wskaźników wymaganych dla procesu rewitalizacji oraz przedstawiono wstępnie podobszary wybrane do Mikroprogramu Dzielnicy Śródmieście wraz ze zidentyfikowanymi już projektami zadań.
Wśród zaproszonych gości byli, m.in. Mieszkańcy Dzielnicy Śródmieście, Radni Rady m. st. Warszawy i Radni Rady Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, przedstawiciele wspólnot mieszkaniowych, organizacji pozarządowych, związków wyznaniowych, zrzeszeń kupców i przedsiębiorców jak również eksperci z dziedziny rewitalizacji oraz przedstawiciele Biur Miasta Stołecznego Warszawy i instytucji które biorą udział w procesie rewitalizacji na terenie Dzielnicy i Miasta.
Na spotkanie przygotowane zostały ankiety, które rozdano uczestnikom spotkania wraz z kolorowym folderem dotyczącym zarówno niezbędnej informacji na temat samego procesu i programie rewitalizacji a skończywszy na wyszczególnieniu projektów i zadań przygotowywanych przez Dzielnicę Śródmieście – Zakład Gospodarowania Nieruchomościami.
Założenia do Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy - (projekt roboczy) oraz Ankieta dotycząca Programu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy zostały umieszczone jeszcze przed ww. konferencją na stronie internetowej Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy.

Przyjmuje się za Programem Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013 aktualizację półroczną Mikroprogramu Dzielnicy (na poziomie operacyjnym) dla identyfikacji nowych projektów, które mogą być realizowane na podobszarach objętych rewitalizacją, a przyjętych w Mikroprogramie Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy. Konsultacje społeczne nowych przedsięwzięć odbywać się będą na poziomie Dzielnicy w formie konferencji i ankiet dostępnych również za pośrednictwem internetu. Konferencje będą miały również charakter informacyjno-szkoleniowy. Ich zadaniem będzie przekazanie potencjalnym beneficjentom

w Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy – aktualnych informacji dotyczących możliwości pozyskania dofinansowania ze środków UE, zasad sporządzania wniosków projektowych.
Dla tych cyklicznych – kwartalnych konferencji na poziomie Dzielnicy wskazane jest wyłonienie stałego przedstawicielstwa partnerów społeczno-gospodarczych co sugeruje ww. Program.
Aktualizacja roczna (na poziomie strategicznym) obejmować będzie dokonywanie wyborów o charakterze całościowym dla Mikroprogramu Dzielnicy, wypracowywać będzie wizję rozwoju procesów rewitalizacyjnych z uwzględnieniem kolejnych, uzasadnionych podobszarów Dzielnicy dla włączenia ich w proces rewitalizacji.
Będzie się to wiązało z ustaleniem aktualnych potrzeb oraz priorytetów dotyczących typów projektów i zadań , które powinny być realizowane w pierwszej kolejności oraz wyboru nowych obszarów do rewitalizacji, na których Dzielnica powinna koncentrować działania związane z rozwojem społeczno-gospodarczym.
Konsultacje będą przeprowadzone na terenie Dzielnicy w formie konferencji – warsztatów branżowych skierowanych do grup beneficjentów, a w tym głównie: wspólnot mieszkaniowych, organizacji pozarządowych, spółdzielni mieszkaniowych oraz przedsiębiorców. Prowadzony będzie również cykliczny, roczny sondaż społeczny, za pomocą internetu, ewentualnie mediów lokalnych (w tym prasy lokalnej).
Do dyskusji o wyborach strategicznych, wyłonione zostanie stałe przedstawicielstwo spośród kluczowych z punktu widzenia rozwoju społeczno-gospodarczego Dzielnicy, grup – przedsiębiorców, instytucji i stowarzyszeń i oraz młodzieży.
Aktualizacja roczna następować będzie do połowy września każdego roku, co pozwoli w planowy sposób uwzględnić zmiany programu w pracach na budżetem Dzielnicy i Miasta na kolejny rok i zdążyć z przedłożeniem jej do końca września do Miasta Stołecznego Warszawy.

ROZDZIAŁ IX

SYSTEM WDRAŻANIA, OKRESOWEGO MONITOROWANIA I OCENY

Tak jak Lokalny Uproszczony Program Rewitalizacji miasta stołecznego Warszawy przyjmowany jest i aktualizowany uchwałą Rady m. st. Warszawy, tak Dzielnicowy Śródmiejski Mikroprogram Rewitalizacji będzie aktualizowany i przyjmowany przez Zarząd Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy przy współudziale Rady Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy.

W celu przygotowania Założeń do Mikroprogramu Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy (w tym analizy stanu Dzielnicy Śródmieście) oraz samego Mikroprogramu Burmistrz Dzielnicy Śródmieście powołał Zarządzeniem (luty 2006 r.) Zespół ds. Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy, w skład którego weszli przedstawiciele wydziałów i jednostek organizacyjnych Dzielnicy Śródmieście m. st. Warszawy (Zakładu Gospodarowania Nieruchomościami, Zarządu Terenów Publicznych, Wydziału Infrastruktury, Wydziału Kultury, Wydziału Zasobów Lokalowych, Wydziału Ochrony Środowiska, Sekretariatu Zarządu Dzielnicy, Delegatury Biura Naczelnego Architekta Miasta). Zespół zajmować się również będzie wdrażaniem i monitorowaniem Mikroprogramu na poziomie Dzielnicy. Do Zespołu wszedł również Dzielnicowy Koordynator ds. Rewitalizacji.

Do zadań Dzielnicowego Koordynatora ds. Rewitalizacji należy:

- koordynacja Programu na obszarze dzielnicy,
- przygotowanie niezbędnych informacji i dokumentów potrzebnych do sporządzania raportów okresowych oraz raportu końcowego z realizacji Programu,
- współpraca z beneficjentami Programu,
- współpraca z realizatorami projektów miejskich na obszarze dzielnicy,
- sporządzanie propozycji aktualizacji Programu.
- współpraca z Pełnomocnikiem ds. rewitalizacji m. st. Warszawy usytuowanego w Biurze Polityki Lokalowej m. st. Warszawy.

Realizatorami projektów zapisanych w Mikroprogramie, wykonywanych ze środków m. st. Warszawy będą:

- w odniesieniu do zadań inwestycyjnych realizowanych w ramach programów wieloletnich

dzielnice m. st. Warszawy oraz jednostki organizacyjne określone jako realizujące program lub koordynujące jego wykonanie,

- w odniesieniu do zadań inwestycyjnych realizowanych w danym roku budżetowym:

jednostki organizacyjne, określane w spisie zadań inwestycyjnych jako jednostki realizujące,

dzielnice m. st. Warszawy w odniesieniu do inwestycji objętych dzielnicowymi spisami inwestycyjnymi;

Zgodnie z zapisami ZPORR beneficjent końcowy pomocy to podmiot, który jest stroną umowy zawieranej z Instytucją Pośredniczącą z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Beneficjent Końcowy jest odpowiedzialny za realizację Projektu, rozpisuje przetargi i zawiera kontrakty na realizację Projektu, ciążą na nim obowiązki związane z monitorowaniem i cyklicznym sporządzaniem raportów monitoringowych z przebiegu wdrażania Projektu zgodnie z wytycznymi zawartymi w Programie.

ROZDZIAŁ X

ZAKOŃCZENIE

Dzielnica Śródmieście m. st. Warszawy wraz z przystąpieniem do Unii Europejskiej uzyskała możliwość i szansę skorzystania z dofinansowania z funduszy UE, których wielkość i zakres mogą przyczynić się do przyspieszenia rozwoju gospodarczego i społecznego naszej dzielnicy. Środki te mogą podwyższyć standard życia mieszkańców stolicy oraz poprawić jakość obsługi turystów przybywających tu z kraju i z zagranicy.

Miarą wykorzystania tej szansy jest ilość i jakość projektów zgłaszanych do realizacji przez poszczególne uprawnione podmioty. Wszystkie projekty do tej pory zgłaszane do partycypacji w funduszach strukturalnych musiały wynikać z zapisów programów operacyjnych, w tym zapisów Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego i jego Uzupełnieniem, który określa cele, kierunki oraz zasady i wysokość wykorzystywania środków. Na obecnym etapie i już do końca będzie to Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego 2007-2013, który będzie głównym instrumentem służącym do realizacji celów Strategii Rozwoju Województwa Mazowieckiego do roku 2020, przy wykorzystaniu środków z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Mikroprogram Rewitalizacji Dzielnicy Śródmieście miasta stołecznego Warszawy, który jako załącznik do Lokalnego Programu Rewitalizacji m. st. Warszawy na lata 2005-2013 ma być strategią dla Dzielnicy. Ma być kierunkiem działania na przyszłość.